

ROJA WELAT

Sal:8 Hejmar: 21-22, 23-24
Çileyê Pêşin 1984

KARKERÊN HEMÛ WELATAN Û GELÊN BINDEST YEKBIN!

ÜLKELERİMİZDE FAŞİZME KARŞI SAVAŞ, SÖMÜRGECİLİGE KARŞI SAVAŞTAN SOYUTLANAMAZ

Aylardır dünya kamuoyunun gözleri önünde halkımıza karşı girişilen kırım savaşı,bütün vahşetiyle devam ediyor.Faşist Türk devleti,"huzur" ve "güneş" adı altında düzenlediği saldırı operasyonlarıyla da henüz "işlerini" bitiremedi.Kürdistan'da yer alan olayların 4.ayında sivil yerleşim yerlerine yönelik bombalı saldırılar devam ediyor; olayların başlangıcından bu yana sürdürülen insan avı,yeni yeni "süreli" ve süresiz sokağa çıkma yasakları eşliğinde yaygınlaştırılıyor.Irak ve İran'da olduğu gibi,sömürgeci devlet aygıtına bağlı milis("caş") güçleri oluşturuluyor.Kurulan toplama kamplarında işkenceler yoğunlaştırılıyor.Burjuva basını,burjuva yazar çizer takımı ve cümle burjuva partileri ise,cuntanın fiilen yönlendirdiği bu "haçlı seferi"ne alkış tutuyorlar.Ve hep bir ağızdan "vatanın bütünlüğü"ne yönelen "tehdit"ler karşısında endişelerini dile getiriyor,ezeli ve "ebedi" asgari müştereklerinde birleşiyorlar.Fakat bütün bunlara karşın,yurtsever güçlerin ve çilekeş halkımızın direnci kırılamıyor.

Bu durum,cuntayı ve Türk burjuvazisini kara kara düşündürüyor.Burjuva cephesinde gözlemlenebilen "çözüm" arayışları,bazı gerçekleri daha bir açığa çıkarıyor.Herşeyden önce burjuvazi,Kürt sorununun tartışılmasına koyduğu şiddetli yasağı,bizzat kendisi kırmak zorunda kalıyor.Elbette ki bu,**"burjuvazi de Kürt sorununu tartışmaya alışacaktır"**diyen "ultra sosyalistler"in iddia ve beklentilerine uygun bir gelişme değildir.Çünkü burjuvazi,Kürt sorunu karşısında bağışıklık kazandığı ya da "liberal"leştiği için onu tartışmıyor.Tam tersine,"yılanın başını küçükken ezmek", "vatanın bütünlüğü"nü korumak için tartışıyor.

Bakın bu konuda,Milliyet yazarı Teoman Erel şöyle diyor:"-**Hükümet ve devlet heryere,her yurttaşa erişemez.Bürokrasinin ve devlet güçlerinin hataları da olabilir.O durumda bile Ankara'dan gelen muhalefet liderlerinin,bir muhalefet miletvekilinin kritik bölgedeki yurttaşın derdine sahip çıkması,çıkmamasından çok daha iyidir.Çünkü muhalefet o görevini yapmaz ise,birikecek dertlerin sahipliğine ayrılıkçı mihraklar soyunabilir.Zamanında soyunmuşlardır.**"(-Mil.Gaz.10 Ekim 1984)

Yine aynı gazetenin yazarlarından Mümtaz Soysal,**"elin Fransız'ı,Paris'te bir 'Kürt Etudleri Enstitüsü' kurar da,-biz niçin konuyu bütün yönleriyle ele alacak,siyasetçilere,iktisatçılara yardımcı olabilecek bir 'Güneydoğu Araştırma Merkezi' kurmayız?"**diye soruyor.Ve hemen ardından cevabi yorumunu ekliyor:"-**Bunlar öyle merkezler olabilir ki,tarihçileri,sosyologları,antropologları,iktisatçıları,hukukçuları bir araya getirir,bir yandan o bölgenin geçmişini aydınlatırken,bir yandan da geleceğe ışık tutar.**"(Agg.22 Ekim 1984)

Ismail Cem,Uğur Mumcu gibi Guneş ve Cumhuriyet yazarları da,"Türkiye'nin toprak bütünlüğüne yönelik tehditler"in er"in "kaynağı"na işaret ederek aynı incileri döküyorlar.

Tercüman'ın baş yazarı Nazlı Ilıcak,"ülkenin bütünlüğüne yönelen tehditler'in "Sovyet yayılmacılığı"nın bir ürünü olduğunu belirterek bölgedeki istikrarsızlığa dikkatleri çekiyor.Ve daha açık bir ifadeyle sözlerini şöyle sürdürüyor:"**İşte Türkiye de,bu iki yoldan birini deneyecektir.Ya Irak ve İran toprakları üzerinde kanun hakimiyeti kurar ya da Türkiye yılanın kovuğuna girip başını ezer.**"(Ter.17 Ekim 1984)

Görüldüğü gibi çoğu "ilerici" geçinen burjuva yazarların döktükleri bu herzelerin,cuntanın pazarlık diplomasisi ve burjuva parti liderlerinin ateşli demeçlerinin ortak paydası,**"yılanın başını ezmek"**tir.Tartışmanın belirleyici ögesi budur.Diger yönü ise,yöntem farklılıklarının giderilmesidir.Görünen o ki,sömürgeci devlet politikası,yukarıdaki dizelerde somutlaşan şu iki yöntem üzerinde belirginlik kazanacaktır:1-Bölge koşulları elverdigi ölçüde Nazlı hanımın "çözüm" önerisine soyunmak.Ki bu,ABD'nin Basra Körfezine uzanan planlarının bir gereğidir.2-Başlanan "Caş" örgütlenmesini geliştirmek,ulusal kurtuluş mücadelesinin gelişimine paralel olarak "ayrılıkçı mihraklar"a "papuç bırakmayan" yeni "liderler", yeni partiler yaratarak ya da mevcutların bazılarından yararlanarak Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesini saptırmaya çalışmak.Ve bunu,Türkiye "sınırları" içinde kalan sömürgeci vahşet ve saldırılarla sürekli beslemek.

Her iki halde de Türkiye demokrasi güçlerinin paylarına düşeni alacakları açıktır.Son olaylar,bunu, bir kez daha gösterdi.Örneğin Kürdistan halkımıza yönelen saldırılar,planlı saldırılardı.Ve faşist rejimin bununla birlikte işçi sınıfına ve emekçi Türk halkına karşı da baskıyı arttıracağı belliydi.Nihayet Evren küstahça konuşmalarında gecikmedi,operasyonlar yaygınlaştırıldı,işkenceler yoğunlaştırıldı,idamlar hızlandırıldı.Ekonomik,siyasal ve toplumsal bunalımlar derinleştikçe yeni ve benzer saldırganlıklara tanık olacağız.Fakat buna rağmen,sosyal-demokratından "liberal"ine kadar tüm burjuva çevreleri,hatta küçük burjuvazinin önemli bir kesimi "yılanın başını ezmek" için cuntanın yanında yerlerini aldılar.Ve Türk ordusunun ABD'nin planlarına uygun düşen Kürdistan seferine çanak tutmaktan geri kalmadılar.

Bu bakımdan olaylar,farklı çevrelerde görülen tavıralışlar ve ülkelerimiz koşullarında faşizme karşı mücadele perspektiflerinin kavranması açısından öğreticidir.Öğreticidir,çünkü burjuva güçler kampında somutlaşan tavır,-faşizme karşı savaşta sosyal-demokrat,"liberal" burjuva çevrelerine bel bağlayanları,onlara,Türkiye devrimci hareketinin temel mütefigi olan Kürdistan ulusal demokratik güçlerinden daha önemli misyonlar yükleyenleri bir kez daha yadsıyor.Eruh ve Şemdinli olaylarının hemen ardından,"provakasyon" çığlıklarıyla faşist diktatörlüğü cesaretlendiren bazı tavıralışlarda bunun ve "burjuva demokrasisine geçiş" beklentilerinin payı olduğu açıktır.

Oysa ülkelerimiz açısından faşizme karşı savaş,sömürgeciliğe karşı savaştan soyutlana-

Devamı sayfa 6'da

www.welatdl.org

OKUR ve MUHABİRLERDEN

İRAN KÜRDİSTAN'INDAN BİN SELAM!..

Yoldaşlar,

Çoğunuz bildiği gibi ben, 12 Eylül'de faşist cuntanın iktidara el koymasından sonra diğer bazı yoldaşlarla birlikte, —parti kararı gereğince— İran Kürdistan'ına geçirildim. Ve 3 yıldan bu yana İKDP saflarında gerici Humeyni rejimine karşı silah elde savaşıyorum.

Bu süre zarfında, çok tecrübe edindim, çok şey öğrendim. Özellikle parti içinde oynanan oyunlar, benim açımdan gerçekten öğretici oldu. Parti içinde tepeden başlatılan oportünist tasfiye hareketinin tabandaki kurbanlarından biri de ben oldum. 2 yıl öncesinde, Iran Kürdistanı biriminde (şimdi böyle bir parti birimi yok) oynanan iğrenç oyunlar sonucunda partiden ayrılmak zorunda bırakıldım. Fakat oportünistler, siyasi yaşamıma yönelik bu saldırılarıyla da kalmadılar. İKDP'nin yanında kalmamı, onların saflarında bir nefer olarak savaşmamı engellemek için yoğun çaba harcadılar. İKDP ile olan ilişkilerinden dolayı bu, büyük bir meşele haline getirildi. Ancak İKDP saflarında bulunduğumuz süre içinde gösterdiğim sorumlu, kararlı tavır ve İKDP'nin yerel bir biriminin oportünistlerimizin bu çirkef davranışına gösterdiği sert tepki, İKDP saflarında savaşmaya devam etmemde etkili oldu. Ve oportünistlerimizin bu(...) tertipleri geri tepti.

(...)

Yoldaşlar, oportünistlerin şahsıma yönelik fiili saldırı ve tertipleri anlatmakla bitirilecek gibi değil. Ayrıca buna gerekte yok. Tahmin ederim benim başıma getirilmekistenenler, her yoldaşımızın başına getirilmek istenmiştir. Yokarıdaki olayı, sadece oportünizmin mücadele anlayışını ve acizliğini örneklemek için yazdım. Yoksa onların devrimcilik maskesi altında yaptıkları, yapmak istedikleri, beni yıldırmadı. Tersine beni biledi. Halkıma olan inancımı, oportünizme baş kaldıran yoldaşlarıma bağlılığımı pekiştirdi.

İşte bu nedenledir ki, sizlerle ilişki kurmadan herhangi bir Türkiye'li örgütle bağ kurmadım. Sizlerle ilişki kurmak için çok çaba harcadım. Fakat sabırla beklemesini de bildim. Nihayet Ağustos-1984 tarihinde, bir görev icabı İKDP Merkez Komitesi karargahına geldiğimde, orada, **Roja Welat**'ın 15-16.sayısına rastladım. Iste bu an, dünya benim olmuştu sanki.. Gazeteyi aldım, okudum ve adresi alarak sizlere yazmak, seslenmek, ilişki kurmak istedim.

Yoldaşlar,

Durumum iyidir. Halkım için savaşmaktan gurur duyuyorum. Bu anlamda herhangi bir sıkıntım yok. Şimdiye kadar beni rahatsız eden tek bir şey vardı: Sizinle ilişki kurma imkanına kavuşmamak!.. Sanırım bu, bundan sonra mümkün olacak. Ve böylece İran Kürdistan'ından **Roja Welat**'ın üstlendiği haklı ve zorlu mücadeleye gücüm oranında omuz verme imkanına kavuşacağım.

Yoldaşlar,

Işimiz zor, yolumuz sarp, görevlerimiz ağır, sorumluluğumuz büyüktür. Bu bakımdan **Roja Welat**, tarihsel görevlerle karşı karşıyadır. Ve kişi olarak, sizlerden çok uzaklarda bulunmama, gelişmeler hakında yeterli bilgilere sahip olmamama rağmen şunu bütün inancımla belirtmek istiyorum: **Roja Welat**'ı yaşatmak, **TKSP—Roja Welat** hattını güçlendirmek için verilen her türlü göreve hazırım.

Mücadelemize omuz veren tüm yoldaşlara Kürdistan dağlarından bin selam!..

Yaşasın **TKSP-Roja Welat!..**

Kamil Reşo
İran Kürdistanı

—

ROJA WELAT YOLUMUZU AYDINLATIYOR

Yoldaşlar,

Roja Welat'la ilişki kurmak, mücadelenize gücüm oranında katkıda bulunmak için çok şeye baş vurdum desem, inanın.. Nihayet bu olanağa gönderdiğiniz yayınlarla kavuştum. Hareketimizin karşı karşıya bulunduğu sorunları ve geçmişin canalıcı hatalarını tartışan yayınlarınızı defalarca okudum. Yayınlar, kafamda varolan çelişkileri giderdi.

Küçük burjuva reformistlerimizin kendi hatalarını örtbas etmek için baş vurduğu makyavelist yöntemlere, Roja Welat'a ve diğer bazı yurtsever örgütlere yöneltikleri küfür ve dedikodulara karşı TKSP—Roja Welat, geçmişte düşülen hataları açık yüreklilikle eleştiriyor, geleceğin mücadelesini sağlam temellere dayandırıyor. Bu bakımdan, yayınlarınız, yalnızca kafamdaki çelişkileri gidermekle kalmadı, aynı zamanda Kürdistan halkımızın kurtuluşuna olan inancımı daha bir arttırdı.

Reformistlerimiz uluslararası koşulları oluşturarak, sömürgeci ordu ve polis içinde "çalışarak" Kürdistan'ı kurtarmak üzerinde şamata koparıp dursunlar.. Zaten şimdiden avrupalılaşan baylarımızdan halkımız pek fazla bir şey beklemiyor. Ülkemiz somutunda siyasi ve askeri mücadeleyi diyalektik bir bütünlük içinde yürütmeyi hedefleyen Partimiz TKSP—Roja Welat, mücadelemizin önümüze koyduğu tarihsel görevleri omuzladıkça, bu uğurda ileri adımlar attıkça reformistlerimizin maskesi düşecek, devrimci kadrolar kendi saflarını seçecektir. Buna inancımız tamdır.

Yoldaşlar,

Önümüzdeki görevlerin çok zor ve ağır olduğuna kuşku yok. Ancak devrimci fedekarlığın ve kararlılığın aşamayacağı bir engel de yok. Kaldı ki, önümüzde duran engellerin aşılmasında Roja Welat gibi güçlü bir silaha sahibiz. Roja Welat'ın en geniş kesimlere ulaştırılması, örgütsel çalışmalarımız için elverişli koşullar yaratacak, Partimizin güçlendirilmesine katkıda bulunacaktır. Fırtınalı devrim günlerinde "gafil avlanmamak" için Partimizi güçlendirmeli, daha ileri atılmalıyız.

Yaşasın TKSP—Roja Welat!

M.Zınar—Fransa

KÜRDİSTAN'DAN İZLENİMLER

Geçtiğimiz günlerde Kürdistan'a giden bir arkadaşımız ilginç görüntülere ve olaylara tanık oldu. Ülkesinden uzak, ama ülkesinin kurtuluşuna gönül veren **Hamit** arkadaş **Roja Welat** için izlenimlerini anlattı:

"Türkiye ve Kürdistan'da yaşam acılarla doludur. Hayat zor, mücadele çetindir. Ama tüm bu zorluklara rağmen halkımız yılmamıştır. Tersine faşizme ve sömürgeciliğe karşı kini daha bir artmıştır.

Halkımız arasındaki gözlemlerime dayanarak şunu söyleyebilirim ki, Kürdistan halkımız devrimci bir önderliğe sahip olduğunda, hiç bir güç onun kurtuluşuna ulaşmasını engelleyemez. Halk kitleleri içinde içten içe bir kaynaşma, hoşnutsuzluk ve patlamaya hazır bir birikim var."

Bu genellemeden sonra arkadaşımız sözlerini şöyle sürdürdü:

Faşist cunta büyük bir korku içindedir. Kitlelerin hoşnutsuzluğu ve kabaran öfkesi, yığın ayaklanmalarının nüvelerini taşıyor. Bu, cuntanın tedirginliğini arttırıyor, onu, daha da saldırganlaştırıyor. Arttırılan baskı ve zulüm, yaşamın her alanında kendini gösteriyor.

Diyarbakır adeta bir askeri kışlayı andırıyor. Her taraf askerlerle doluydu, her sokağın başında bir panzer vardı. Önemli noktalara tanklar yerleştirilmişti. Şehir içinde, sivillere ait arabalardan ziyade, polis ve askeri araçlar dolaşıyordu. Şehrin giriş, çıkışlarında sürekli kimlik kontrolu yapılıyordu. Işsizlik ve yoksulluk içinde kıvranan halk, evlerinde ve işsizler mekânı olan kahvehanelerde bile rahat bırakılmıyor. Sürekli baskın ve operasyonlarla yıldırılmak isteniyor. Fakat bu, çilekeş Kürdistan halkını yıldırmıyor, tersine onun kin ve öfkesini biliyor. Bunu, Kürdistan'ın en kanlı zindanı olan Diyarbakır Askeri Hapishanesi önünde uzayan ziyaretci kuyruklarında, ziyaretçi anaların, babaların ve yiğit kadınlarımızın tavır ve davranışlarında görmek mümkündür. Örneğin hapishane çevresinde toplanan bir ziyaretçi topluluğu arasında, yüksek sesle konuşan bir kadının şu sözleri bu bakımdan ilginçtir: "**İçerdekiler bizim umudumuz ve geleceğimizdirler, onlar sahipsiz değiller. Biz onlarla yaşar, onlarla ölürüz.**"

Halkımızın yiğit evlatlarının hapihanelerde yükselttikleri direnişlerin toplumun değişik kesimlerini sardığını, toplumumuzdaki direnme ruhunu kamçıladığını belirten arkadaşımız, daha sonra karşılaştığı bir başka olayı şöyle anlattı:

"Kürdistan'daki gezim sırasında, Cizre'de, ilginç bir olayı yaşadım: Kürdistan tarihinde köklü bir yurtsever geleneğe sahip olan Cizre, 12 Eylül faşist darbesinden sonra önemli operasyonlara sahne olmuş, yurtsever, devrimci insanlar ya mahkum olmuş ya da faşist iktidarın kolluk kuvvetlerince toplanıp zindana tıkılmıştır. Öyle ki, birçok ailenin geçimi küçük çocukların omuzlarında kalmıştır.

"Işte, Cizre çarşısında dolaştığım sırada, çekirdek, süt, ayran vb. satarak ailelerinin geçimini temin etmeye çalışan bu çocuklardan biri yanıma

www.arsivkurdi.org

yaklaştı. 'Ayran... ayran...' diye bağırdı. Çocuk, yabancı olduğumu anlamıştı. Ayran almayacağımı farkedince dahada yanıma sokularak, 'abi ne olur bir bardak ayran al iç, vallahi eve yalnız ben bakıyorum, ayranımı satamazsam, ben, annem ve küçük kardeşlerim aç kalacağız' dedi. Ben ise, çocuğa, kendilerine bakacak baba ve ağbeyisinin olup olmadığını sordum. Küçücük çocuk, gözlerimin içine bakarak, 'vardırlar, babam da vardı, ağbim de, ama şimdi biri mahkum, biriside hapiste' diyerek sorumu yanıtladı. Gencecik yavruya ilgim daha da artı. Ve bu kez ona, babasının ve abisinin neden arandığını, yakalandığını sordum. Çocuk, başını hafifce önüne eğdi, bir süre sonra tekrar başını kaldırarak gözlerimin içine dik dik baktı ve yine başını öne eğdi. Gencecik yavrunun gözlerinden ufacık yaş damlaları dökülüyordu. Ve başını kaldırmadan, 'abim ve babam Kürt oldukları için onları yakalıyorlar' dedi. Ben bir miktar para çıkarıp çocuğun cebine koydum, eğilip onu anlından öptüm ve üzülmemesini, Kürt halkının da birgün mutlaka kurtulacağını ve artık abisinin, babasının Kürt olduğu için yakalanmayacağını kendisine anlattım. Bunun üzerine, başını kaldıran küçük yavrunun yüzünde gülümseme belirdi ve bana, 'abi sende Kürt müsün diye sordu. Ben, he ya bende Kürdüm, dedim.

"Çocuk birden bire açılıverdi ve bana, 'abi madem sende Kürtsün, senden bir şey sorayım, Kürtler kurtulsalar ve abimle babam solcuların belini tutsalar, yine onları yakalarlarmı?' diye sordu. Ben biraz gülümseyerek, baban ve abin gibi solcular Kürt halkını kurtaracaktır, artık ozaman kimse onları yakalamayacaktır, dedim. Bu sözlerimin üzerine heyacan ve neşesini gizleyemeyen gencecik yavru, benden ayrılarak sokağın başında toplanan yaşıtlarının yanına doğru koşmaya başladı."

Bu olay, Diyarbakır, Mardin, Urfa, Cizre, Slopi, Bitlis ve Kürdistan'ın daha bir çok yöresini dolaşan işçi arkadaşımızın yaşadığı, tanık olduğu olaylardan sadece birtanesi. Gördüklerini, anlatmakla bitiremeyeceğini söyleyen Hamit arkadaş, izlenimlerinden çıkardığı yargıyı belirtmekle yetindi:

"Kürdistan'da açlık ve sefalet kol geziyor. Hayat pahalılığı çekilmiyor. Halk kitleleri patlamaya hazır bir volkan gibi... Kitleler bir alternatif arayışı içinde ve umutlar büyük ölçüde sola bağlanmış durumda. Yani halkın sola yöneldiği açık bir biçimde gözleniyor. Toplumdaki bu gelişme ve değişmeler, diğer yönüyle sağa kayan ya da sol görünüp sağ vuran sol örgütlerin halktan ne denli kopuk ve uzak olduğunu gösteriyor. Azgın bir sömürü ve vahşetin pençesinde bulunan halkımız, baş eğmedi, eğmiyor. Yeter ki, ona devrimci bir öncülük yapılabilsin."

Kitlelerin özlemini duyduğu devrimci alternatifin yaratılması için ileri!..

R. Welat Muhabiri Stokholm

ROJA WELAT'I GÜÇLENDİRMEK İÇİN İLERİ

Roja Welat Dayanışma Komitesinin sürdürdüğü "**Daha Güçlü Bir Roja Welat İçin Ileri**" kampanyasına Frankfurt Kürdistan Kültür Merkezi'miz de katıldı. Kültür Merkezi'nde yapılan toplantıda kampanyanın amacı ve hedefleri tartışıldı. Kampanyanın büyük bir ilgi gördüğü bu toplantıda ilk anda 1500,- DM. toplandı. Daha önceden Roja Welat'a yapılan sürekli bağışların aksatılmadan kontova gönderilmesinin önemi belirtildi.

Ayrıca kampanyanın Kürdistan'lı işçi ve emekçilere maledilmesine ilişkin çalışmalarımız sürüyor. Mali konularda geçmişte yaşanan bazı istismarlara rağmen kampanyamız halkımızdan önemli bir ilgi ve destek buluyor.

Yine yöremizde kampanyaya bağlı olarak "**Roja Welat İçin Çalışma Günleri**" örgütleniyor. Ek iş, fazla mesai, hafta sonu tatillerinde çalışma vb. biçimlerde süren çalışmalara bir çok yoldaşımız katılıyor.

Faşizmin ve sömürgeciliğin en azgın baskı, terör ve vahşeti altında mücadele veren yoldaşlarımıza, tüm gücümüzle maddi destek vermek en önemli bir görevdir. Canını siper edinen mücadele arkadaşlarımıza, şartlarımız ne olursa olsun bu desteği vermezsek tarih bizi affetmeyecektir.

Işte bu inançla, diğer bölgelerde bulunan yoldaşlarımıza, Roja Welat sempatizanlarına sesleniyoruz: Roja Welat'ı daha da güçlendirmek için ileri!..

Yaşasın TKSP—Roja Welat!..

R.Welat Muhabiri-Frankfurt

KÜRDİSTAN HALKIYLA DAYANIŞMA GELİŞTİRİLMELİ

Sömürgeci-faşist Türk cuntasının Kürdistan halkımıza karşı giriştiği soykırım savaşı devam ediyor. Cuntanın bu azgın saldırısına karşı direnen yurtsever güçler ve halkımızla dayanışma eylemleri sürüyor. Yeşiller Partisi sorunu, F. Alman Parlementosuna götürdü, olayı sert bir biçimde kınadı. F. Alman hükümetini saldırının suç ortağı olmakla suçladı. Ayrıca SPD'nin bazı milletvekilleri de cuntanın baskı ve vahşetine karşı çıktılarve askeri yardımların kesilmesi talebinde bulundular. Ayrıca Fransa, Isveç, Danimarka ve diğer Avrupa ülkelerinde ilerici kişi ve kuruluşlar cuntanın bu barbarlığını kınadılar. F.Almanya, Isveç ve Danimarka Roja Welat Dayanışma Komiteleri de çeşitli dayanışma eylemleri düzenlediler.

Ancak dayanışma hareketi istenen düzeye vardırılamadı. Bunun bir nedeni, Kürdistan'da yer alan olayların hemen ertesinde coğu Kürdistan'lı ve Türkiye'li örgütün "provakasyon" teraneleriyle cuntanın olayları çarpıtmasına yardımcı olmalarıydı. Diğeri ise, tüm yurtsever ve demokratik güçlerin hareket birliğinin bölücü tavırlarla engellenmesiydi. Makyavelist manevralarıyla oportünistlerimiz bu konuda da bozgunculuklarını sürdürdüler.

Kürdistan halkıyla dayanışmanın tüm çıkar hesaplarının üzerinde tutularak geliştirilmesi için çaba harcayalım.

R. Welat Muhabiri-Nürnberg

F. ALMANYA ROJA WELAT DAYANIŞMA KOMİTELERİ TOPLANDI

F.Almanya Roja Welat Dayanışma Komiteleri, 10-11 Kasım 1984 tarihlerinde 2 gün süren bir toplantı yaptılar. Toplantıya Frankfurt, Nürnberg, Bremen, Erlenbağ,-Köln, Stutgart, Münih, Regensburg Roja Welat Dayanışma Komiteleri ve Frankfurt, Nürnberg, Bremen Kürdistan Kültür Merkezlerinden arkadaşlar katıldı.

F.Almanya'da son iki yılda yapılan çalışmaların değerlendirildiği toplantıda, yaşanan süreç ve sürecin dayattığı görevler tartışıldı.

Devrimci sürecin özelliklerine dikkatlerin çekildiği toplantıda, dünya ve bölgemizdeki olaylar üzernde duruldu. Ülkemiz Kürdistan'ın Ortadoğunun acımasız bir savaş ocağı haline gelmekte olduğu; bu durumun Kürdistan'lı yurtsever-demokratik güçlere ve bölge demokrasi güçlerine önemli tarihsel görevlerin düştüğü dile getirildi. Ayrıca Kürdistan'ın "fatih"liğine soyunan sömürgeci-faşist Türk devletinin,-halkımıza ve Türkiye demokrasi güçlerine yönelik terör ve vahşetine karşı yürütülen mücadele üzerinde duruldu.- Saldırı ve vahşetin cuntanın korkusunun bir ifadesi olduğu, ancak sömürgeciliğe ve faşizme karşı verilen mücadelenin bağrında taşıdığı eksikliklerin, yetersizliklerin ve zaafların faşist çarkın dağıtılmasını geciktirdiği belirtilerek, yetersizliklerin, zaafların aşılması, devrimci sürecin ilerletimesi için ilkeli ve kararlı bir mücadelenin zorunluluğu üzerinde duruldu. PSKT-Roja Welat'ın tüm zorluklara rağmen önemli bir tarihsel görev üstlendiği, devrimci sürece ivme kazandıran bir çığır açtığı ve bu yolda küçümsenmemesi gereken mesafeler aldığı belirtildi. Ancak sürecin dayattığı ağır görevler karşısında alınan yolun yeterli olmadığı; yetersizliğin ise, hemen hemen her sorunda karşılaşılan bir engel olan mali olanaksızlıklardan kaynaklandığı konusunda görüş birliğine varıldı.

Mali olanaksızlıkların önümüzdeki dönemde de kilit sorun olma özelliğini koruyacağı, özellikle ülke zemininde mücadele ningeliştirilmesi gereğinin hareketimizin maddi yükünü daha da ağırlaştıracağı gerçeğinden hareket eden komitelerimiz, Roja Welat'ın açtığı "**Daha Güçlü Bir Roja Welat İçin Ileri**" kampanyasının geliştirilmesini, "**Roja Welat İçin Çalışma Günleri**"yle takviye edilmesini kararlaştırdılar. Bunun yanısıra sürekli gelir kaynaklarının yaratılması ve devrimci fedekârlığın ileri örneklerini oluşturan bazı öneriler somutlaştırıldı. Ve bu önerilerin siyasal hareketimize iletilmesi, bu yolda atılacak adımların gerektirdiği özverinin yapılacağı belirtildi.

Ayrıca PSKT-Roja Welat hattına yönelen oportünist saldırıların, TKSP yöneticiliğinin içinde bulunduğu paniğin, bunalımın ve acizliğin bir ürünü olduğuna işaret edildi. Burjuvazinin susturamadığı Roja Welat'ı, oportünizmin susturamayacağı, bundan böyle Roja Welat'a yönelecek saldırılara sessiz kalınmaması gerektiği belirtildi.

www.evinvekurdistan.org

"BİRLİK" YOLUNDA ATILAN "ADIM"LAR!

II

Dev—Sol: TKSP—Roja Welat'ı biz çağırdık. Çağrı nedeniyle bazı arkadaşlar sekter bir yaklaşım içindedir. Sorun gerçekten faşizme karşı iş yapmak ise, isim sorununu gündeme getirenler samimi olmalıdır. Biz tüm anti—faşist örgütlerin çağrılmasından yanayız. Bu işte, faydacı bir tavır sözkonusu değildir. (...) Biz TKSP—Roja Welat'ın toplantıya katılmasından yanayız. Karşıt görüşler , ilkesel olarak yanlıştır.

Acilciler: TKSP'li arkadaşların iddiaları haklı değildir. Ayrı miraslara sahip çıkan ayrı yapılar varsa, bunlar doğaldır. Bir ayrışma olayı, farklı hat lar sözkonusudur. Platformun programına sahip çıkılmalıdır. TKSP—Roja Welat'ın toplantıya katılmasından yanayız.

HDÖ: TKSP—Roja Welat'ın katılmasından yanayız. Bunda her hangi bir sakınca görmüyoruz.

KUK: TKP(B)'nin görüşlerine katılıyoruz. İsim sorununu, kendi aralarında çözmelerini öneriyoruz. Platform, en geniş kesimleri kapsamı içine alma özelliğini kaybederse, biz de yokuz. Bununla TKSP—Roja Welat ve TKSP arasındaki sorunu kastetmiyoruz.

KHP: TKSP—Roja Welat'ın toplantıya katılmasından yanayız. Isim, sorun yapılmamalıdır.

SVP: Platforma alınıpalınmama konusunda buranın yetkili olması düşünülemez. Güven meselesine gelince, biz, kim, hangi sınıf ve katmanı temsil ediyorsa ona o kadar güveniriz. Platformun ortaya çıkardığı metni bir tarafa iterek, ya o, ya biz tavrıyla ortaya çıkmak tutarsızlıktır. Bu platformun kimseyi afaroz etmeye yetkisi yoktur. Ayrı siyasal yapılar sözkonusudur. Bunların temsili de doğaldır.(...) TKSP—Roja Welat'ın toplantıya katılmasından yanayız.

PKK: Örgütlerin iç sorunları bu platforma taşırılmamalıdır. Platform bu konuda baskı unsuru olamaz, olmamalıdır. Taraflar sorunu, platformun dışında çözmelidir. TKP(B)'nin görüşlerine katılıyoruz.(...) TKSP—Roja Welat'ın toplantıya katılmasından yanayız.

PPKK: Partinin merkez çoğunluğu hangi taraftaysa onun tanınması gerekir. Yarın başka bir örgütte gelebilir. Bu nedenle biz imzamızı çekiyoruz.(6'lı ile birlikte toplantıyı terk etti)

TIP: TKP ve TSIP'li arkadaşların görüşlerine katılıyoruz. Ilkesel kararlara varmak zorundayız. Şekil sorunları hafife alınamaz.TKSP diye bir olgu var. Politik tercihlerde kararsızlıklara yer yoktur.(...) Yarın bir başkalarıda "Bolşevik PKK" olarak buraya gelebilir.(...) (6'lı ile birlikte toplantıyı terk etti.)

TKP: Biz TKSP—Roja Welat temsilcisinin katılmasından yana değiliz. Aksi halde bizde bu platformda olmayız. (Toplantıyı terk etti.)

TKP(B): Daha önce isim meselesi konusunda arkadaşlara görüşlerimizi belirtik. Platform bu sorunu çözecek yetkidemidir? Bizce değildir. Platform ilkelerine katılanlar toplantıya katılmalıdır. Isim sorununu, buradaki eğilimleride göz önüne alarak tarafların kendi aralarında çözmeleri gerekir. TKSP'nin ileri sürdüğü gerekçeler haklı bir temele dayanmıyor. Isim ve usule ilişkin sorunlardan platform çıkmaza sokulmamalıdır. Bu platform, bir örgütün ismini değiştiremez. TKSP—Roja Welat'ın da katılarak toplantıya devam edilmesini istiyoruz. (Ayrıca uzlaşma doğrultusunda bazı çabalar harscadı.)

TKP—IS: Bu platformun kimseyi afaroz etme yetkisi yoktur. Ilkeli olmak iyi bir şey. Ama bu platformun kavranması gerekir. Bu platform ayrı yapılar halinde tüzel kişilik kazanan örgütlerin iç sorunlarına müdahale edemez. TKSP—Roja Welat'ın katılmasından yanayız.(...).... toplantısı bu sorunu çözmüştü.

TKEP: Geçmiş toplantıda başlayan bir yaklaşımın ve gelişimin çabalarını görmek gerekir. Siyasi olgunluğun oluşması gerekir. Bu konu üzerinde ciddi düşünmek gerekir. Arkadaşların(TKSP—Roja Welat) olgunluk göstermeleri gerekir. (...) Toplantının 15—20 gün ertelenmesini istiyoruz. (6'lı ile aynı tavrı koyarak toplantıyı terk etti.)

TSIP: Bizce sorun, siyasal örgütü, merkez yapı olarak kimin temsil ettiğidir. TKSP—Roja Welat eğer başka bir isimle katılsaydı, olabilirdi. Arkadaşlar görüşlerinde haklı olsa bille, bu, sosyalist yasalığa aykırıdır. Bu nedenle bizde bu platformda olmayacağız.

Toplantıya pazarlıklı gelen 6'lı, benimsediği platform metnini ortada bırakarak toplantıyı terk etti. Bundan sonra KUK, platformun en geniş kesimleri kapsama ruhunu kaybettiği için, TKP—IS ve Dev Sol metine itirazları kabul edilmeyişinden dolayı toplantıyı terk ettiler. Böylece siyasal platform çalışmaları kilitlendi.

Siyasal platform çalışmaları sürecinde ortaya çıkan 6'lı

6'lı adıyla anılan sağ blok, PPKK, TIP, TKEP, TKP, TKSP ve TISP'den oluşuyor, 6'lının devrimci kamuoyuna ve kitlelere yansıyan bir programı yok. Bazı çevrelerde 6'lı blok arasında program tartışmalarının sürmekte olduğu söyleniyor.

Belli platformlarda takındıkları ortak tavırların ötesinden 6'lının kamuoyuna yansıyan çalışmaları, 25 Mart yerel seçimlerine ilişkin " ünlü " bildirisi (bu bildiride TSIP'in imzası yok) ve kitle örgütleri düzeyinde —Avrupa'da— sürdürülen bazı çalışmalardır. Elde belli bir programı olmamasına rağmen, ortaya çıkış süreci ve "birlik" çalışmalarındaki işlevinden hareketle 6'lının gerçek amacını kavramak mümkündür. (Değerlendirmelerimizde bu konuya ayrıntılarıyla değineceğiz.)

Ancak 6'lının da ömrü pek uzun olmadı. F.Almanya'da yürütülen 12 Eylül Eylem Birliği Platformunda, onun da çözülmekte olduğu ortaya çıktı.

"Birlik çalışmalarında, yansıttığı bazı gerçekler açısından önem ifade eden diğer bir gelişme de, 12 Eylül Eylem Birliği "Platformu"dur. Gazetemizin 12 Eylül özel sayısında sözkonusu gelişmeler kısmende olsa belgelendirildiği için, ayrıca onların buraya aktarılmasına gerek görmüyoruz.

Sömürgeci faşist diktatörlüğün 4 yıllık iktidar süresince sol siyasal güçler çephesinde, sürdürülen "birlik" çalışmalarını, atılan "adım"ları belgeleyen gelişmeler bunlar... Kuşkusuz bütün bunları yaşanan sürecin belirgin özelliklerinden soyutlayarak irdelemek olanaklı değil. Tersine sorunu, sürecin belirgin özelliklerine bağlı olarak ele almak, değerlendirmek gerekiyor. Bu ise, "Devrimci Süreç "Birlik" Sorunu ve Faşizme Karşı Mücadele Perspektifleri" adlı değerlendirmemizin konusudur.

Bitti

Heval Metin dı nav tekoşina me da dıji

Dawiya meha Çıriya Pêşin (Oktobr) sala 1980 da, şoreşger û mamosteyê hêja, hevalê me yê bı rûmet Metin Aksoy bı destê cuntaya faşisti, dawi teda û lêdanên gıran hate kuştın.

Metin, lı bajarê Qerekılisê (Agriyê) jı diya xwe dıbe. Mal û malbatên wi wek pıraniya gelê Kurd belengaz û xızan bûn. Metin dı nav xızaniyê da mezin bû û mekteba malımiyê kuta kır. Wi dı xortitiya xwe da, baweri bı ulmê marksisti—leninisti ani û rızgariya gelê Kurd tenê dıvê rê da dit. Ü jı bo vê yekê jı bı awakê aktifi va xebıti.

12 Îlonê sala 1980 da ku, cunta faşisti hate ser hukum, Metin jı jı aliyê faşistan da hate gırtın. Wi dı şkencexanên faşistan da bı mêrani, usa jı bı baweri berxwe da. Berxwedan û xeyseta wi ya şoreşgeri dıl da ber tekoşerên Kurd û usa jı baweriya oportonisti xıste nav bêgumaniyekê mezin û bı salan şûnda tewrê wan mehkum kır.

Metin namıre, ew dı nav tekoşina me da dıji!

www.rojaweb.org

Gazetemizin 19—20. sayısında, „Birlik" Yolunda Atılan 'Adım'lar" başlığı altında yayınlanan yazı dizimizin bazı bölümlerine ilişkin bir eleştiri aldık. Eleştiri sahibinin de istemine uyarak, sözkonusu eleştiriyi, Redaksiyonumuzun konu hakındaki açıklama ve kısa değerlendirmesini okurlarımıza sunuyoruz.

Roja Welat Redaksiyonu

HEVKARİ "HİKAYESİ"Nİ AÇIKLIĞA KAVUŞTURMAK DEVRİMCİ BİR GÖREVDİR

Öncelikle şunu belirteliki, Botan Xarputi arkadaşımızın uyarıcı yan da olan—ki, benzer uyarılar bazı muhabirlerimizden de geldi— eleştirisi, özüne katılmamamıza rağmen Redaksiyonumuzu sevindirdi. Biz, hem arkadaşımızın istemine, hemde muhabirlerimizden gelen uyarılara uyarak konuyu açıklığa kavuşturmaya çalışalım.

Bir önceki sayımızda, **"'Birlik' Yolunda Atılan Adım'lar"** başlığı altında yayınladığımız yazı dizisinde, bir dizgi hatası ve dört yıla varan zaman birimi içinde legaliteye çıkarılamayan HEVKARİ çalışmaları konusunda elimizde bulunan belge eksikliğinin neden olduğu bir yanlışlık var.

Dizgi hatası, yıllardır HEVKARİ çalışmaları içinde yeralan ve bugüne dek kamuoyuna, konuya ilişkin aydınlatıcı açıklama yapmayan örgütlerin yazılışında olmuştur: HEVKARİ güçlerinden TEKOŞİN, bir dizgi hatası yüzünden yazılmamıştır. B.Xarputi arkadaşımız bu hatanın, gözden kaçan bir yanlışlık olabileceğine ihtimal verdiği gibi, bunun, "başka güçleri ciddiye almamanın mantıksal" bir ifadesi olabileceğine de ihtimal veriyor. Oysa yayınlarımızı "çıktığından buyana düzenli olarak izleyen" B.Xarputi arkadaşımız, ikinci yargısında yanılıyor. Zira Roja Welat'ın 15—16. sayısında "Beşli"den söz edilirken, bu çalışmalarda yer alan her beş örgüt de sıralanıyor. (R.Welat,s.15—16,-su.1) Ayrıca Roja Welat, kendi dışındaki güçlerin küçümsenmesi anlayışına karşıdır. Bunun yayınlarımızın içeriğinden de anlaşılması gerekir. Şu ya da bu gücü "ciddiye" alıp almama sorunu ise, daha farklı bir olaydır. Herhangi bir siyasal gücün ciddiyeti, herşeyden önce onun odeolojik, politik ve örgütsel yapısına ve istikrarlılığına bağlıdır. Ve bu konuda belirleyici olan da, hayatın kendisidir. Bu bakımdan, bizim ya da başka bir siyasal gücün veya güçlerin taktir ve tevecühlerini kazanarak "ciddi" bir siyasal güç olunamayacağının bilinmesi gerekir.

Eldeki verilerin eksikliğinden kaynaklanan yanlışlığımız ise, HEVKARİ proğramları nın oluşturulması sürecinde sözkonusu çalışmaların içinde bulunan ALA RIZGARİ'nin, proğramların onaylanması aşamasında— bizce henüz bilinmeyen nedenlerden dolayı— yapılan toplantı ya da toplantılara katılmaması ve anılan "proğramları" imzalamamasına rağmen, aynı yazıda HEVKARİ "proğramları"nı onaylamış(yani imzalamış) gibi gösterilmesidir.

B.Xarputi arkadaşımızayrıca, "proğramın 'acil talepler'le ilgili bölümüne" TEKOŞİN'in koyduğu şehr konusunda bir açıklamada bulunuyor. Bunun içinde arkadaşımıza teşekür ederiz. Dizgi hatası ve materyal eksikliğinden kaynaklanan yanlışlarımızı düzeltir, B.Xarputi'den ve okuyucularımızdan özür dileriz.

Sorunun özü konusunda B.-Xarputi'nin eleştiri ve tespitlerine katılmak mümkün değil. Şöyle ki:

1— Bir kez, HEVKARİ'nin ulusal demokratik devrimi hedefleyen proğramı, demokratik halk iktidarı "proğram önerisi" ve "Acil Talepler" belgesi, birer proğram taslağı" değil, sözkonusu belgeleri imzalayan siyasal güçlerin diyimiyle biri "proğram", diğeri "proğram önerisi" ve üçüncüsü de imzacı örgütlerin devrim anlayışına uygun proğramsal bir belgedir. Kaldı ki, tartışma konumuz HEVKARİ proğramıdır. Ve buna, proğram adını veren bizzat HEVKARİ güçlerinin kendileridir. Biz bunu, HEVKARİ proğramından birlikte okuyalım:

"Kürdistan Yurtsever Güçbirliği (HEVKARİ) Proğramı

"Kürdistan'ın Kurtuluşu Için Birlik (HEVKARİ) Proğramı"

"Temel siyasal güçler ve proğram hedefleri" (Hev.Prog.s.1)

"Kürdistan toplumu bakımından bugünkü somut tarihi koşullarda gündemde olan ulusal demokratik devrimdir. Örgütlerimizin üzerinde birleştiği proğram, bu aşamaya

Devamı sayfa 6'da

ROJA WELAT REDAKSİYONU'NA

Botan XARPUTİ

Değerli arkadaşlar, yayınlarınızı çıktığından buyana düzenli olarak izliyen bir okuyucunuzum. Roja Welat'ın 19—20. sayısıda elime geçti. Eleştirel bir gözle inceledim. "Birlik Yolunda Atılan Adımlar" başlığıyla çıkan yazınızla ilgili olarak bir—iki noktaya işaret etmeyi, bir okuyucunuz olarak görev bildim. Ayrıca, mektubumu sizin aracılığınızla Roja Welat okuyucularına iletirseniz, ilişkilerimizin güçlenmesinde ve ilişkilerimizin sağlıklı temeller üzerine oturtulmasında bir adım olabilir.

Herkesin bildiği gibi; Türkiye, Kürdistan veOrtadoğu'da Beşli diye bilinen Kuzey Kürdistan'lı 5(beş) Devrimci—Demokrat örgütün şimdiye kadar kamuoyuna açmış olduğu bir proğramı olmamıştır. Yine proğram, bilindiği gibi kitlelere açılmık için hazırlanır. Sizce beşli'nin proğramı dediğiniz "proğram", neden kitlelere açılmamış? Eğer bu güçlerin ortak proğramları hazırlanırsa kitlelerin denetimine açmadan çekinirlermi? sorularını çoğaltmak daha da mümkün. Diğer bir sorunagelince:"Hevkari Proğramı diye sunduğumuz, proğram taslağını iyi incelemiş iseniz: Proğram taslağında imzası olan güçler şunlardır: KUK, PPKK, T—KSP ve Têkoşin.

Proğram Taslağını Hazırlama Komisyon'unun tutanağında da şunlara yerveriliyor:"Programın 'acil talepler' le ilgili bölümüne Têkoşin temsilcisinin yöntem ve muhtevayla ilgili görüş farklılığı olduğu belirtildi. Bu konudaki kesin görüşlerini yetkili organda görüştükten sonra belirtecekler.."

Yine komisyon tutanağına göre, Ala Rızgarî proğram taslağıyla ilgili yapılan ... tarihli toplantıya katılmamış. Açıkca da belirtilen bir konu.

Ben proğram taslağının muhtevasına ilişkin birşey demiyorum (eleştirilerimin olduğunu ve yanlışların olduğunu vurgulayayım). Benim eleştirilerim sizin izlediğiniz yönteme ilişkindir. Hatta verdiğiniz yerlerin içinde de yanlışları taşıdığını belirteyim. Bilmiyorum gözünüzden kaçtığından dolayımı olmuş? Yoksabilinçli birşekilde mi yapılmış? Çünkü AR'nin imzası olmadığı helde onu eklemişiniz. Têkoşin' in imzası olduğu halde, imzası kullanılmamış. Yoksa bu da, başka güçleri ciddiye almamanın mantıksal yansımasımıdır? Insaallah(!) bu tespitimde yanılmış olurum.

Üstelik bu proğram taslağı kamuoyuna açılmış değil. Buna rağmen, sizin kamuoyuna açmanız doğrumudur. Gelecek günlerde de bu proğramın son şeklinin nerde duracağı bilinmeye bilinmeye.. Bu güvensizliklere yol açmazmı? Güçler arasında zaten var olan olumsuzlukları ve engelleri çoğaltmazmı?

Bir noktaya daha işaret etmede yarar var: Proğram taslağının önerdiği iki isim var. Bunlar (Kürdistan Yurtsever Güçbirliği—Kürdistan Kurtuluşu için Birlik), Kürtçe ve Türkçe olarak yazılı. Karşılarında, parentez içinde: HEVKARİ yazılmış. Bir proğramın iki isminin olmayacağını en azından sizlerde benim kadar bilebilir durumdasınız. Ama neden bu yanlışı yaptığınıza bir anlam veremiyorum? Yoksa, bu taslak altında T—KSP'nin imzasının olması bu tür yanlışları yapmanıza yetti mi? Bunun doğru bir şey olmadığı açık.

Bence, şunu yapmış olsaydınız fazla yanlışlık yapmamış olacaktınız: Aktarılan proğramın bir taslak olduğunu ve imzası olanlarıda olduğu gibi aktarmış olsaydınız, biraz makul görülebilinirdi. Ama bunu yapmamışsınız. Olayları bu derece çarpıtmanın, geleceğiniz açısından yararlı olmadığını belirteyim. Dost güçlerin, bu tür yanlışlarınızdan dolayı sizlere (Roja Welat'a) güvenlerinin sarsılacağınıda bilmeniz gerekir. Aynı zamanda, bu tür yanlışlarınızın, "sizin" oportonüstlerinizi sevindireceğini ve güçlendireceğini de bilmeniz gerekir.

Yanlışların, ancak doğrularla yenileceğini bir kere daha bilince çıkarmalıyız. Kürdistan'da sağ ve sol oportünizmin yenilgisi, proleter sosyalist ideolojik hegemonya ile olacaktır., Bununda sağlanması, doğru ideolojik savaşımla mümkündür.

Çalışmalarınızda ve mücadelenizde başarılar. Devrimci selamlarla.

www.kurdishstudies.org

DİSK olayı, DİSK'le dayanışma ve yeni dönemin mücadele perspektifleri

V

"DISK'in işçi sınıfının sendikal birliğini sağlamak için, halkımız üzerindeki ulusal baskıya ve şovenist uygulamalara karşı çıkmasını ve bu uğurda mücadele etmesini, .

"Karar altına alır."(DİSK 10. Böl. Tem. Kon. alınan kararlardan)

Görüldüğü gibi, DİSK karar organları ve taban örgütleri, büyüyen faşizim tehlikesi karşısında kendisini dayatan tarihi görevlerin bilincindedir. Ve faşizmin göğüslenmesinde işçi sınıfının, onun ileri sendikal örgütü olan DİSK'in devrimci birliğinin önemli bir güvence olacağının da...Ne var ki DİSK, o dönemin savaş koş ullarında sürdürdüğü ilkeli ve kararlı çabalara rağmen önüne koyduğu hedeflere varma yolunda yeterli mesafe alamadı. Faşizme karşı nesnel koşulları var olan önemli direnişleri örgütleyemedi. Ve faşist diktatörlüğün bastırmasıyla "kıskaca" alındı.

Konuyu daha da derinleştirerek sorunun özünü, bir bütün olarak faşizm karşısında uğranılan yenilgide DİSK'in payını kavramaya çalışalım: Şunu bir kez daha belirtelim ki, faşizmin ayak seslerinin duyulduğu bu dönemde işçi sınıfı açısından güçlü direnişlerin objektif koşulları vardı. Ancak bu, bir başına yeterli değildi. zira işçi sınıfının devrimci sendikal örgütü DİSK,— yukarıda da belirttiğimiz gibi önemli iç sorunlar yaşıyordu. "Ve iç sorunlara kaynaklık eden dar gurupçu, bölücü, faydacı, pasifist anlayış ve anarko sendikalist eğilim sorunları derinleştirmeyi ihmal etmiyordu. Gücünün büyük bir bölümünü bu sorunlara harcamak durumunda kalan DİSK, doğal olarak faşizme karşı etkili bir mücadele yürütemiyordu. "Başka bir deyişle, DİSK'in faşizme karşı etkili direnişler örgütleyebilmesi yada böylesi direnişlerin örgütlenmesinde işlevine uygun rol oynaması, her şeyden önce DİSK'in birliğine, onun pekiştirilmesine ve zedelenen saygınlığının kazanılmasına bağlıydı, büyük ölçüde. İşte DİSK bu yolda yürüttüğü kararlı mücadeleye rağmen birliğini hedefleyen çok yönlü saldırıları aşamadı. Ve bunu yapamadığı içinde, işçi sınıfının, emekçi yığınların beslediği potansiyelin direngen bir güce dönüştürülmesinde omuzladığı görevlerin üstesinden gelemedi. Kaldı ki, faşizme karşı güçlü siyasal direnişlerin örgütlenmesi bir yönüyle DİSK'in de boyutlarını aşan siyasal perspektifleri ve siyasal bir yönlendiriciliği gerektiriyordu. Oysa devrimci siyasal örgütler bu konuda işçi sınıfına, emekçi yığınlara gerçekci, tutarlı bir perspektif sunma ve onları yönlendirme durumunda değildi. "Zaten tarihsel pratik bunu açık bir biçimde kanıtladı."

Devam edecek

HEVKARİ "HİAYESİ"Nİ AÇIKLIĞA...

Baştarafı sayfa 5'de

uygun düşen mücadele ve iktidar proğramıdır."(Hev.Prog.s.2)

Görüldüğü gibi "proğram" kelimesi, bir dizgi ya da tashih hatası sonucu metinlere geçmemiş.. Tersine proğramın özünü açık ve kesin bir dille ifade etmek için kullanılmıştır. Ayrıca edindiğimiz bilgiler doğruysa, anılan proğram, onu onaylayan güçlerin tabanlarında da "tartışılmış"tır.

2— Sözü edilen proğramın kamuoyuna açılmamış olması ya da kitlelerden gizlenmesi, onu, proğram olmaktan çıkarmaz.. B.Xarputi arkadaşımızın deyimiyle onu, "taslak" yapmaz. Kaldı ki, proğramın gizli tutulmasının altında başka gerçekler yatıyor. Bu acı gerçeklerin başında da, HEVKARİ "oluşumu"na ebelik eden faydacı, dargurupcu ve istismarcı anlayış geliyor. (Bu konu için ayrıca, "Devrimci süreç, 'Birlik' Sorunu ve Faşizme Karşı Mücadele Perspektifleri" yazı dizimize bakılabilir.) Bu işte başa güreşenler açısından "kitlelerin denetimi" de, arkadaşımızın sandığı kadar önemli değildir!. Çünkü yıllardır parti proğramlarını kitlelerden gizli tutmaya "gerekçe" bulanlar, HEVKARİ proğramını gizlemenin "gerekçe"lerini hayda hayda bulurlar.

Diğer taraftan, proğramın "iki isminin" olmasıda sorunun özünü değiştirmez. Zira proğramın ortaya çıktığı koşullar, ona kaynaklık eden anlayış, proğramda yansıyan mantık fukaralığı, hedeflediği işlevler ve nesnel olarak neye hizmet ettiği gerçeği gözönünde bulundurulduğunda onun (yani HEVKARİ'nin), birden fazla isminin bulunması "devede kulak kalır" ve bu anlamda doğal karşılanması gerekir. Dolayısıyla isim meselesi, sözkonusu proğramın bir "taslak" olduğuna ölçüt gösterilemez. (Ayrıca Agç. yazı dizimize bakılabilir.)

3— HEVKARİ "hikayesi"ni kamuoyuna açmamızdan dolayı bizi eleştiren B.Xarputi, daha ziyade meseleyi bir "yöntem" sorunu olarak ele alıyor. Ve bizi, haklı olduğumuz bir konuda, haksız yere suçluyor. Hatta böyle bir "yanlışa düşmemizi" (!), TKSP oportünist yönetimiyle olan ideolojik mücadelemize bağlamaya çalışarak!.. Şu kadarını belirtelim ki, sorun, bir "yöntem" sorunu değil; ve TKSP oportünist yönetimiyle aramızdaki ideolojik mücadele, bizi kolay kolay hata yapmaya zorlamaz. Hele diğer yurtsever güçleri ve özelliklede halkımızı yakından ilgilendiren hayati sorunlara ilişkin politik tespitlerde, atılan adımlarda hiç mi, hiç etkileyici olamaz.

B.Xarputi arkadaşımızın kavramak istemediği ya da kavrayamadığı asıl sorun, bir yılan hikayesine dönüşen HEVKARİ'nin yalnız Hevkari güçlerini değil, tüm yurtsever, devrimci güçleri ve bir bütün olarak halkımızı ilgilendirmesidir. Dahası, onun, devrimci sürece ket vuran ve birlik sürecini —en azından— olumsuz yönde etkileyen bir işlev görmesidir.(Agç. yazı dizimize bakılabilir) İşte, HEVKARİ "hikayesi"ni kamuoyuna açmamızın temel nedeni budur. Ve bu, yalnızca bize değil, tüm yurtsever güçlere kendisini dayatan devrimci bir görevdir. Hevkari güçlerinin bu tarihsel görevi yerine getirmemeleri, hatta bundan özenle kaçınmaları, bizce sorunun önemini daha bir arttırıyor. Zira "birlik" perspektiflerinin netleştirilmesi, tıkanan "birlik" çalışmalarına ivem kazandırılması, öncelikle "birlik" yolunda atılan "adım"ların nesnel olarak neye hizmet ettiğini devrimci kamuoyu ve kitleler nezdinde açıklığa kavuşturmayı gerektirir. Ayrıca bu, kadrolara, kitlelere karşı duyulması gerekli olan sorumluluğun bir gereğidir.

Ama buna rağmen, HEVKARİ proğramını açıklamamızı, tepki ile karşılayanlar var. Ne var ki, bu tepkilerin haksızlığı ve —büyük bir kesim açısından— duygusallığı tartışma götürmez. Zira tepkiler, HEVKARİ ile şuya da bu biçimde ilişkileri olan çevrelerden geliyor. Ve bu çevrelere bakılırsa, Alman işçi hareketi içinde yer alan iki örgütün kendi aralarında anlaşarak birleşme kongresine sunmak istedikleri proğramı eleştiren Marx'a ve Halle Kongresi sırasında bunu yayınlayan F.Engels'e karşı isyan edenlere hak vermek gerekirdi.

Ancak bu konudaki haklılığımız, başka konularda yanlışlıklar yapmayacağımız anlamına gelmez. Başkalarının yanlışlıkları karşısındaki duyarlılığımızı, kendi yanlışlıklarımız ve zaaflarımız konusunda da göstermek kararındayız. Bu bakımdan, okuyucularımızın yayın politikamız hakındaki duyarlılıkları, bize güç katacaktır. Yanlışlarda ısrar etmemizi engelleyecektir. Bu inançla, B.-Xarputi arkadaşımızın da bu kısa değerlendirmemizi anlayışla karşılayacağını sanıyoruz.

Devrimci selamlarımızla.

R.Welat Redaksiyonu

ÜLKELERİMİZDE FAŞİZME KARŞI SAVAŞ,...

Baştarafı sayfa 1'de

maz.Zira faşizme karşı savaşın en direngen güçleri,Türkiye işçi sınıfı ve Kürdistan ulusal kurtuluş güçleridir.Ve faşizme karşı savaşın başarısı,anti-faşist ve anti-sömürgeci mücadelenin birleştirilerek geliştirilmesindedir.Açıktır ki bu,sömürgeci baskı ve teröre karşı savaşın doğasında var olan değişik türden ulusal başkaldırı biçimlerini yadsımaz.-Tersine onların,burjuva devlet çarkına yönelen yönleriyle geliştirilmesini,desteklenmesini gerektirir.

OPORTÜNİZME VURARAK PSKT—ROJA WELAT HATTINI GÜÇLENDİRMELİYİZ

H.Ahmet

Riya Azadi'nin "10.Yılda Daha Güçlü TKSP Için" köşesinde bir takım konularda seri yazılar yayınlanmaktadır. 20. sayıda aynı köşede yayınlanan "10. Yıl, Hamle Yılı" adlı makalede şöyle deniliyor:

"Partimizin tüm komiteleri, tek tek üyeler ve kavgayı bizimle birlikte omuzlayan sempatizan arkadaşlar, Partimizin ideolojik—politik görüşlerini daha iyi kavramak, sindirmek için etkin çaba göstermelidirler. Parti programı, 10 yıl içinde çıkan yayınlarımızdaki temel önemde ve yol gösterici yazılar bir kez daha dikkatle okunmalı, değerlendirilmeli. Parti üyeleri Parti tüzüğünü, MK, PB ve Genel Sekreterliğin rapor ve kararlarını, diğer merkezi düzeyde Parti belgelerini bir kez daha dikkatle incelemeli."

TKSP'nin "eski" bir üyesi olduğumuz için Riya Azadi yazarının isteğine uyarak elimizdeki mevcut yayın ve Parti dökümanlarını taramaya, tekrar gözden geçirmeye koyulduk. Ve TKSP oportünist kanadının yayın organı olan Riya Azadi'nin son sayılarının satır aralarında PSKT—Roja Welat hattına, onun militanlarına, statükocu eğilimlerin yaygın dili ve makyavelist metodlarla ucuz yollu, hırçın ve basit demagojilerle dolu suçlamalarda bulunulduğuna tanık olduk.

Şimdiye kadar biz, PSKT—Roja Welat olarak, bize yönelik provakatif ve çirkefliklerle dolu saldırıları devrimci ağırbaşlılık ve sorumlulukla boşa çıkartmayı başardık. Yalan ve kaba demagojilere baş vurmadan Parti gerçeğimizi objektif olarak tartıştık ve tartışacağız da.. 1981'den bu yana çeşitli konularda (örneğin, TKSP MK'nin sağa kaydığı, askeri politika, cephe ve güçbirliği, bağımsızlık ve özgürlük sorunu vb.) basılı belge niteliğinde görüşler ileri sürdük. TKSP oportünistleri ve özellikle Genel Sekreter Kemal Burkay arkadaşın bu görüşlere ilişkin verdikleri cevap, satır aralarında isim belirtilmeden: **"yılgın", "bozguncu", "hain", "dökün-tü"** vs. ya da sabık yazarın meşhur hikayeleri olmuştur.

TKSP oportünistlerin, özellikle de Burkay'ın ideolojik mücadele adına karalama, yıpratma, çamur atma yolunu seçeceğini bekliyorduk. Bunun için de bu davranışları bizim için şaşırtıcı, hayal kırıcı olmadı. Çünkü, onun ne denli kaprisli, bencil, duygusal ve olaylar karşısında sarsıntı geçirerek etkilendiğini; Partimizde bizden önceki ayrılmalarda hangi mücadele araçlarına başvurduğunu da biliyorduk.

PSKT—Roja Welat hattına yönelik böylesi karalamalar, çamur atmalar karşısında bizim tutumumuz, örnek, duygusallık ve tepkicilikten uzak, varolan sorunlarımızı, hatalarımızı deşifrasyonlara, provakasiyonlara girişmeden devrimci sorumlulukla tartışmak olmuştur ve olacaktır da.. Ama TKSP oportünistleri, resmilik kazanmış basılı görüşlerimize verdikleri cevaplar daha değişik olmuştur. Riya Azadi yazarının isteğine uyarak eski yayınları karıştırdık, bir hikayeye rastladık. Sözkonusu hikaye **Dengê KOMKAR**'ın 54. sayısında **"Deli Kavak'ın Hikayesi"** adı altında yayınlanmıştır. Hikaye olduğu için, ne alıntı yapabiliriz, ne tümünü yayınlayabiliriz, ne de bilimsel bir yorumla ele alabiliriz. Okurdan özür dileyerek, yazarımızın anlayabileceği bir dil ile cevap vermek zorunda kalacağız. Yazar arkadaşımıza da metanetli olmasını salık veririz.

Yazar, hikayesinde TKSP sağ oportünist yönetimi ve özellikle kendisini "Sibirya ormanından çam ağaçlarına", PSKT—Roja Welat militanlarını da "Sibirya ormanında çama özenmiş Deli Kavak'a", "çalı—çırpıya" benzetmektedir. Yazarımızın hayal gücü geniş usta bir edebiyatçı, duygusal bir şair, ama kötü ve beceriksiz bir politikacı olduğunu pratik kanıtlamış, herkes de bunun farkına varmıştır. Tabi ki, zat—î alinin dışında... Okuyucu ve kendisi de biliyor, güzel şiirler yazdığını... Örneğin, 12 Eylül 1980 darbesinden birgün sonra yazdığı ve üç dilde çevirisi yapılarak yayınlandığı "Bizi Yalnız Bırakmayınız" şiirinin Avrupa ülkelerine yalvarıp yakardığı aman ve merhamet dilediği biliniyor. Şiir biçim olarak mükkemel.. Duygularıyla hareket eden şairlerin yaratabilecekleri harika bir melodram. Ama, sömürgeci faşist cuntanın bütün baskı, şiddet ve Kürt halkına yönelik soykırımlarına rağmen, halkının kurtuluş mücadelesini omuzladığını beyan eden bir partinin siyasal liderinin; beklenilen olaylar karşısında bu denli, —üç gün içinde altı kilo vererek— sarsıldığı, karamsarlığa, yılgınlığa, duygusallığa kapılarak örgütünü direktifsiz bırakıp sağdan—soldan merhamet dilediği dünyanın hiçbir yerinde görülmemiştir. Bu yargı bizi sanatçılardan usta politikacı çıkmayacağı anlayışına götürmemeli. Pekala devrimci sanatçılardan usta politikacıların da çıktığı bilinmektedir. Örneğin: Alvaro Cunhal, Augustino Neto.. Sanat duygu ve düşünce işidir. Politika ise, duygusallıktan uzak akıl işidir. Politika da bir sanattır, ama duygusallığa karşı acımasızdır.

Yazar arkadaşımız yazdığı hikayede kendisini "çam" ağacına benzetiyor. Kendisini beğenmiş ve belirli ölçüde kendisini "putlaştırmayı" becermiş bir insan kendisini her şeye benzetebilir. Kıstas kendisi değil, başkaların kendisini benzetmesidir. Hani bir söz var: "Devrimci politikacılar, çam gibi sağlam, meşe gibi esnek" olmalıdırlar. Yazar arkadaşımız ise, ancak meşe gibi sağlam, çam gibi esnektir.

Riya Azadi yazarının önerisine uyarak, R.Azadi sayılarını da karıştırdık. 22—23. sayıda "Kürdistan'ın ekonomik ve sosyal yapısı ve devrim stratejimiz" başlıklı makalede, Kürdistan'ın ekonomik ve sosyal yapısının tahlili ve devrim stratejimizin, Partimizin kuruluşundan önce, "hazırlık döneminde" başlanıldığı belirtilerek şöyle devam ediliyor:

"1973 yılında yurt dışında Ronahi Yayınları arasında arkadaşımız Hıdır Murat'ın 'Türkiye Şartlarında Kürt Halkının Kurtuluş Mücadelesi' adlı kitabı yayınlandı. Kitapta Kürdistan'ın nasıl emperyalistler ve bölge devletleri tarafından parçalandığı ve bir sömürge haline getirildiği anlatılmakta, ekonomik ve sosyal yapı tahlil edilmekte, kurtuluş mücadelesinin hedefleri ve ana ilkeleri belirtilmektedir. Kitapta Kürdistan'da sınıfsal yapıya ilişkin olarak geniş bir bölüm yer alıyor.* (...) Bu görüşler daha sonra Özgürlük Yolu'nda çıkan yazılar ve diğer çalışmalarla geliştirildiler. Program, 'Milli Mesele'nin Evrimi, Doğu'da Feodalite ve Aşiret', 'Kürdistan'ın Sömürgeleştirilmesi ve Kürt Ulusal Hareketleri' ve bunların yanısıra Özgürlük Yolu dergisinde yer alan veya kitap, broşür olarak yayınlanan çeşitli yazılarda Kürdistan'ın ekonomik ve sosyal yapısı, devrimin yakın ve uzak hedefleri, temel güçleri, dost ve düşmanları belirtilmiştir."

Aynı yazıya düşülen dipnotta ise şöyle deniliyor:

"*Arkadaşımız tarafından kitabın ikinci baskısı için bazı düzeltme ve eklemeler yapılmıştı ne var ki bunlar 2. baskıya yetişmedi. Bugüne kadar kitabın 3. bir baskısı da yapılmadığından bu düzeltme ve ekler kitaba alınamadı." (R.Azadi, S.22—23, abc.)

R. Azadi yazarı, TKSP programı, Özgürlük Yolu dergisi ve yayınları arasında çıkan kitap ve broşürlerdeki tahliller, "Türkiye Şartlarında Kürt Halkının Kurtuluş Mücadelesi" ve "Türkiye Şartlarına Aykırı Bir Tez" adlı kitaplarda yayınlanan görüşler temelinde şekillenerek geliştirildiğini belirtmektedir. Doğru kabul edelim. Yine sözkonusu yayınlarda "Kürdistan'ın ekonomik ve sosyal yapısı, devrimin yakın ve uzak hedefleri, temel güçleri, **dost ve düşmanları** belirtilmiştir." demektedir yazar. Bu konuda derin bir incelemeye girme gereğini görmedik, sadece "Türkiye Şartlarında Kürt Halkının Kurtuluş Mücadele-

si" adlı kitabın "Dünyadaki Öteki Devrimci Güçlerle Ilişkiler" bölümü ile Parti programının "Maocular Emperyalizmin Uşaklarıdır" bölümünü okuduk. Yazılı belgeler yazar arkadaşımızı yalanlamaktadır. Söyle ki:

"Sovyetler Birliği ile Çin arasında taraf tutmak, bir tarafı savunup ötekine düşmanca hücüm etmek Türkiye şartlarında donkişotluktan başka bir şey değildir." (H.Murat, TŞKHKM, Ronahi Y.s.159, abc.)

"Maocular, dünyamızdaki tüm sorunlarda emperyalistlerin yanında yer alıyor. Sosyalist ülkelere, devrimci ve demokratik güçlere saldırıyorlar.

"TKSP maoculuğu işçi sınıfının ve halkların bir düşmanı olarak değerlendirir, maocu ideolojiye ve onun kötülüklerine karşı savaşır ve onu teşhir eder." (TKSP, Yurt ve dünya görüşü; Progaram, s.34, abc.)

Riya Azadi yazarı, TKSP programı ve Özgürlük Yolu dergilerinde çıkan temel görüşlerin Ronahi Yayınları arasında çıkan TŞKHKM kitabındaki temel belirlemelerin geliştirilmesiyle oluştuğunu belirtmektedir. Yine yazar bu yapıtların **"temel güçleri, dost ve düşmanları"** belirtiğini iddia etmektedir. Yukarıda iki ayrı zamanda ve iki ayrı kitap ve broşürde yayınlanan **"dost ve düşmanları"** birbirinden ayırma konusunda birbirini çürüten, birbiriyle taban tabana zıt iki ayrı görüş, iki ayrı politika görülmektedir. Birincisinde, maocular dost olarak görülüyor; ikincisinde ise, "eski dostlar" düşman ve onlara karşı mücadelenin zorunluğundan sözediliyor.

Ronahi, TKSP'nin yayın organı olmadığı, TKSP kurulmadan önce varolduğu için, biçimsel olarak TKSP ile ilişkisinin olmadığı düşünülebilir. Ne ki, R. Azadi yazarı, TKSP'nin Kürdistan'ın ekonomik ve sosyal yapısı, **dost ve düşmanların ayırt edilmesi** görüşlerinin **Ronahi Yayınları** arasında adı geçen iki kitabın belirlemelerinden şekillenerek geliştirildiğini iddia etmektedir. Peki bu iddia bu çelişkiyi nasıl ortadan kaldırabilir? Bunun ortadan kaldırılması, değişen ideoloji ve politikanın yarattığı çelişkinin çözümü özeleştiriyi gerektirmiyormu? Açıktır ki gerektiriyor.. Ama 10 yıllık Parti yaşamımız, arkadaşımızın tükürdüğünü yalamak istemediğini, özeleştiriye asla yanaşmadığı ve yanaşmak da istemediğini bize kanıtlamıştır. Herzamanki gibi, hata ve eksikliklerimizin üzerine gidilememiş, zamana ve dalgalanmaya bırakılarak alçak inişlerle işlerin kotarılmasına gidilmiştir.

Yine aynı makaleye bir de dipnot düşülmüş. Esas ilginç olan yan, dipnot mantığının şifresinde yatmaktadır. Dipnotta "...Kitabın ikinci baskısı için **bazı düzeltme ve eklemeler** yapılmıştı ne var ki bunlar 2. baskıya yetişmedi." (abç) deniliyor. Yukarıda açıklamaya çalıştığımız gibi Hıdır Murat'ın görüşlerinde bir değişiklik olmuştur. Bu değişiklik olumlu bir değişikliktir. Bu TKSP'ye de bağlanamaz. Eğer H. Murat TKSP ideoloji ve politikasını savunuyor ve bu doğrultuda bir çaba sarf ediyorsa —ki ediyor— o zaman yapacağı en doğru iş, takınacağı en doğru tavır, değiştirdiği ideoloji ve politika karşısında dürüstçe bir özeleştiri yapmaktır. Bu, alçak inişlerle, "kitaba düzeltme ve eklemeler yapılacaktı" gibi kaçamaklarla geçiştirilemez. Kabul edelim ki, "düzeltme ve eklemeler" kitabın 2. baskısına yetişmedi. Kitap da basıldı... Buna rağmen, bu "düzeltme ve eklemeler" bir özeleştiri niteliğinde geliştirilmiş ayrı bir broşür olarak yayınlanamazmıydı, Geride bıraktığımız 10 kadar koca yıl içinde bu değişiklik yapılamazmıydı? Eğer istenseydi pekala yapılabilirdi!

Yine Riya Azadi'nin 26. sayısında "Partimizin Mücadele Anlayışı, Eksikler, Görevler" başlıklı yazıda, Parti gerçegimizden uzak, oportünist—brokratik anlayış aklanmaya çalışılıyor. Şöyle ki:

"Partimizin kurulduğu dönemde Kürdistan'da örgütlü çalışma deneyi son derece zayıftı. Bir işçi sınıfı örgütüne gerek duyan insanların sayısı bile parmakla gösterilecek kadar azdı. Partimizin ilk merkez komitesini oluşturan yoldaşların bile ciddi eksiklikleri ve kimisinin zaafları vardı." (R.A.S.26,s.7,abç)

Kemal Burkay arkadaş, "Bozgunculara Şans Tanımayın" adlı broşüründe de, aynı incilerle (cümleler bile değiştirilmeden), oportünizmin Partimizdeki oluşumu ve gelişimi konusundaki görüşlerimizi gerçeklerden uzak, kaba demagojilerle karalamaya çalışıyor. Aynı incilerin 2 yıl sonra tekrar gündeme getirilmesi, yazılması nedensiz değildir. Devrimci kamuoyunda TKSP'nin düştüğü konum, TKSP içindeki çalkantılar bizi doğru görüşlerimizden dolayı aklamaktadır. Bunun önünün alınması için makarticilik gereklidir. Ve gereği yerine getirilmek için aslında mahküm olmuş ve tutunacak bir yanı kalmamış bu düşünceler tekrar, daha ucuz bir fiyatla piyasaya sürülüyor.

Bu konu üzerinde tekrar tekrar durmanın anlamına gerek görmüyoruz. K. Saleh yoldaşımız "TKSP'de Oportünizm ve Bir 'Eleştiri' Üzerine" adlı kitabının "Leninist Örgütlenme Sorunu ve Oportünist Yaklaşımların Oluşum ve Gelişim Süreci" bölümünde (s.58—78) bu konu üzerinde detaylı olarak görüşümüzü yansıtmaktadır.

TKSP ayaktaymış

Riya Azadi'nin 18—19. sayısından buyana "10. Yılda Daha Güçlü TKSP Için" köşesinde bir çok konularda makalelerin yayınlandığını belirttik. 20. ile 26. sayılarda —tabanın gözünü boyamak için olsa gerek— TKSP'nin bir bütün olarak ayakta olduğu, "paniğe" ve "atalete" düşmediği vurgulanarak şöyle deniliyor:

"...Faşist rejim için çözülmenin başladığı bir aşamada örgütümüz hem moral olarak, hem de mücadele yeteneği ve kitle gücü bakımından ayktadır, 10. yılını bir hamle yılına çevirmek için gerekli olanaklara sahiptir." (R.A.S.20,s.2,abç)

"1984 Mart operasyonundan bu yana aldığımız yaralara karşılaştığımız çeşitli türden sorunlara, eksikliklere ve hatalara rağmen, şunu teredütsüz ve övünçle diyebiliriz ki örgütümüz bir bütün olarak şaşkınlığa, paniğe kapılmamış, atalete düşmemiştir. Bu, herşeyden önce örgütümüzün ideolojik—politik hattının sağlamlığından, kadroların örgüte duyduğu güvenden geliyor." (R.A.S.26,abç)

Riya Azadi yazarı, "faşist rejim için çözülmenin başladığı bir aşama" ile neyi kastediyor acaba? Rejimin çözülüp yerini 1974'te olduğu gibi bir "burjuva demokratik" düzene bırakmakla karşı karşıya olduğunu mu ima etmek istiyor? Herhalde mültecilik ve "illegal" mücadele yazar arkadaşın canına tak etmiştir. Faşist rejim "çözülmeye başladığına"(!) ve örgütlerinin "hem moral olarak, hem de mücadele yeteneği ve kitle gücü bakımından ayakta" olduğuna göre, "mücadele yetenek"leriyle eski mücadele yöntemlerine dönme hesapları yapılıyor herhalde...

Doğrudur yazar arkadaş. Örgütünüz bir bütün olarak ayaktadır. Ama Kürdistan'da değil, Avrupa ülkelerinin başkentlerinde.. MK kararlarına rağmen 4 yıldan beri Diyarbakır mahkemelerinde savunma yapılmamıştır. Mart 1981'den beri (...) MK üyesinin ülkeye gitmesi kararı yerine getirilmemiştir. Ortadoğu'ya üstlenme ve askeri örgütün yaratılması gibi "seri" taktik kararlarınız bile kağıt üzerinde kalmaktan kurtulamadı. (Okuyucuyu aydınlatmak için, burda bir parantez açalım: Bilindiği gibi TKSP içinde oportünist ve devrimci kanatları arasındaki iç mücadelenin boyutlandığı dönemlerde, askeri politika ve askeri örgütlenme konusundaki görüşlerimizin tabandaki yankılarını berteraf etmek için sağ oportünist MK bir takım "seri" kararlar aldı. Bunlardan biri de, askeri örgütün yaratılması ve Ortadoğu'da üstlenme kararıydı. Bunun için, bir kaç takım askeri elbise diktiler, Komutanlık için de iki MK üyesi arasında kıyasıya bir mücadele başladı. Askeri elbiseleri giyen Partili militanlar ve komutanlığa soyunan iki MK üyesi bu karara belki samimi olarak inanmışlardı. Ama Avrupa'daki MK üyeleri, Parti tabanından gelen soruları, "buyrun sizi Ortadoğu'ya götürelim, o zaman gözlerinizle askeri örgütümüzün olup olmadığını görürsünüz" şeklinde avutarak yanıtlıyorlardı. Şimdi, o soruları yönelten ve elbiseleri giyen partililer, o elbiselerin neden dikildiğini umarız anlayacaklar.) Ortadoğu'daki MK üyeleriniz aileleriyle birlikte —diktirdiğiniz askeri elbiseleri de valizlerine koyarak— kapağı Avrupa'ya attılar. Avrupa'nın başkentlerinde herbirinin elinde birer çantayla kaldırımları arşınlıyorlar.

Saga kaymış MK'niz ayaktadır. Doğrudur! Hepsinin sağlığı yerinde, yan yatıp dernekçilik yapmaktadırlar. Avrupa'ya yönelik düzenli yayın da çıkarıyorsunuz. Zaman zaman burjuva gazete ve televizyonlarında "arz—ı endam" da eyliyorsunuz. Avrupalı bir örgüt haline geldiğinizin farkına varmadınız mı hala?

Bu yapınızla PSKT—Roja Welat savaşçılarını —bütün maddi ve manevi güçlüklerine rağmen— sınırlarda çarpışarak kahramanca hayatlarını yitiren, bir gün aç bir gün tok karınla sorumlulukları gereği yüklendikleri görevleri yerine getirmek için çırpınan yılmaz sa-

DEVRİMCİ SÜREÇ, "BİRLİK" SORUNU VE FAŞİZME KARŞI MÜCADELE PERSPEKTİFLERİ

II

"Birlik" sorunu nasıl ele alınmalı?

Günümüzde bir bütün olarak devrimci hareketin en fazla tartıştığı konu, "birlik" sorunudur. Ve teoride "birlik"ten yana olmayan, onu şu ya da bu biçimde ama hararetle savunmayan parti, örgüt veya guruba rastlamak da mümkün değil. Ayrıca bu yolda, "bomba gibi patlayan" ve fakat balon gibi sönen, kendi anlayışı içinde gömülü kalan "birlik"lere, "birlik" girişimlerine de tanık olundu. Ne var ki, yaklaşımlarda isabet olmadığı için pratikte arpa boyu mesafe alınamadı. Tersine atılan "adım"lar, birlik sürecini olumsuz yönde etkiledi, hatta geçici de olsa (ki, geçicidir) bu sürecin önünü tıkadı ve solun birliğine umut bağlayan yığınlarda hayal kırıklığına yol açtı.

Şunu hemen belirtelim ki, Kürdistan ve Türkiye gerçeğinde sol hareketin bölünmüşlüğünden, yaşanan sözkonusu olumsuz deneyimlerden hareketle, kitlelerin istemlerine, ulusal ve sosyal mücadelenin diyalektiğine rağmen sol güçlerin asla "birlik" yapamayacaklarına hükmetmek, karamsarlığa kapılmak ya da "herkes işine baksın" anlayışıyla işin içinden sıyrılmak çözüm değildir. Diğer yandan bu tür eylemlerin, çıkarcı ve fırsatçı yaklaşımlarla birlik sürecini bulandırmayı temel politika haline getirenlerin işine yarayacağı da açıktır. O halde devrimci görev, değişik türden birliklerin perspektiflerini bilince çıkarmak; bölünmüşlüğün, dağınıklığın nedenlerini, birliklerin önüne çıkarılan engellerin kaynağını açığa çıkarmayı ve bunları gerçekçi adımlarla bir bir temizlemeyi hedeflemektir. Çünkü, "birlik" sorununa ivme kazandıracak bilimsel perspektifler, ancak devrimci sürecin özelliklerini kavrama ve birlik sürecinin önünü tıkayan eğilimlere karşı mücadele içinde ete kemiğe büründürülebilir.

Bu bakımdan doğru olan, "birlik" sorununu, devrimci sürecin bir ögesi olarak ele almak, onu, geçmişin öğreticiliği ve "birlik" yolunda atılan "adım"ların yaşanan deneyimleri ışığında irdelemektir. Devrimci sürecin özelliklerini yazımızın bir önceki bölümünde değerlendirmiştik. Tekrar bu konuya dönmeye gerek yok. Geçmişin öğreticiliğinden yararlanmak ise, geçmişi gerçekçi bir biçimde değerlendirmeye bağlıdır. Bu, yerleşik halk tabiriyle "birlik" diye anılan siyasi birlik, cephe, güç ve eylem birliklerinin kotarılması için de gereklidir. Elbette ki, geçmişin tam ve doğru bir biçimde değerlendirilmesi, güç ve eylem birliklerinin önüne koşul olarak konulamaz. Bu anlamda dayatıcı olunamaz. Ancak siyasi birlik tartışmalarında, cephe konusunda bu sorunun önemi yadsınamaz, gözardı edilemez. Çünkü geçmişin doğru değerlendirilmesi, geleceğin zaferi için gereklidir. Kaldı ki, faşizm karşısında uğranılan ağır yenilgi, "birlik" çalışmalarını tıkayan eğilimlerin geçmişe yönelmeye karşı dikilmeleri ve bu anlayışla sürece ket vuran tavırlarında ısrarcı olmaları, sorunun önemini daha bir artırıyor. Işte, "birlik" yolunda atılan "adım"lara kaynaklık eden oportünist, faydacı ve günü birlik politikaları da bu bağlamda irdeleyerek teşhir etmek mümkündür. Ve bu, tıkanan "birlik" çalışmalarına yeni perspektiflerin getirilmesi, buna uygun pratik mücadelenin geliştirilmesi için de zorunludur.

"Birlik" yolunda atılan "adım"lar nesnel olarak neye hizmet ediyor?

"Birlik" yolunda atılan "adım"ların hangi ihtiyaçtan kaynaklandığını, neyi hedeflediğini ve nesnel olarak neye hizmet ettiğini kavrayabilmek için, öncelikle sözkonusu "birlik"lerin "**ne zaman ve hangi şartlarda**" oluşturulduğuna bakmak gerekir.

Değerlendirmemize konu olan "birlik"ler, "birlik" girişimleri, zaman bakımından 12 Eylül yenilgisiyle başlayan son 4 yıllık döneme takabül ediyor. Bilindiği gibi, 12 Eylül'de, Kürdistanlı ve Türkiyeli sol siyasal hareketler, faşizm güçleri karşısında ağır bir yenilgiye uğradılar. Bu yenilgiden hemen hemen tüm siyasal örgütler, ideolojik, politik ve özellikle örgütsel yapılarına göre değişen oranlarda paylarına düşeni aldılar. Ayrıca siyasal örgütlerin ezici bir çoğunluğu bu tarihsel sınavda sınıfta kaldılar. Bu, sol siyasal örgütleri yeni sorunlarla ve görevlerle karşı karşıya getirdi. Diğer yandan sol güçlerin zayıf düşmesi, kitleler üzerinde yoğunlaştırılan faşist zulüm, yığınlar arasında "birlikten kuvvet doğar" anlayışını güçlendirdi; bir bütün olarak devrimci hareketin saflarında "birlik" eğilimini geliştirdi.

"Birlik" eğiliminin gelişmesi, ortak düşmana karşı asgari koşullarda da olsa sol güçlerin hareket birliğinin örgütlenmesi için elverişli şartlar yaratıyordu. Işte, anahatlarıyla irdelemeye çalışacağımız "birlik"ler, **görünürde** böyle bir gereksinimi karşılamanın bir ürünü olarak ortaya çıktı. Görünürde diyoruz, çünkü gerçekte yaklaşımlarda isabet yok. Çünkü, "birlik" eğiliminin kabardığı bu dönemde tarihsel görev, yenilginin öğreticiliğinden de yararlanarak ayrılıkların nedenlerini, yeni dönemin hızlandıracağı saflaşmaların, kaçınılmaz bölünmelerin yaratabileceği yeni sorunları açığa çıkarmayı ve "birlik" çalışmalarını somut koşullara uyumlu bir biçimde sürdürmeyi gerektiriyor; "birlik" adına, birbirlerine tutunarak statükoları korumayı, "birlik"ten yararlanarak varlıklarını sürdürmeyi, sorunlarını aşmayı ya da kitlelerin birlikten yana ağır basan eğilimlerini sömürmeyi dışlıyordu. Ne var ki, program hedefleri ne olursa olsun atılan "adım"lar, nesnel olarak bu ikincisine, dolayısıyla devrimci süreci bulandırmaya, "birlik"lerin önünde engel oluşturmaya hizmet etti, bloklaşmalara neden oldu.

Sorunu, birlik sürecinde yaşanan legal ve

www.arsivekurdi.org

"illegal" deneyimler üzerinde somutlaştırarak kavramaya çalışalım: 12 Eylül sonrasında bir bütün olarak devrimci hareketi sarsan ideolojik, politik ve örgütsel sorunların ve yeğlenen "çözüm" yöntemlerinin yarattığı çatışma ortamında, değişik türden "birlik"lere, "birlik" girişimlerine, cephelere tanık olundu. Kürdistan "Dörtlü"sü, FKBDC, HEVKARİ, 6'lı, Siyasal Platform Toplantıları vb... Açıktır ki, bu değerlendirmemizin boyutları birlik sürecinde yer alan sözkonusu gelişme ve örgütlenmeleri tüm yönleriyle irdelemeye el vermiyor. Bu nedenle biz, bu yazımızda, —yukarıda da belirtiğimiz gibi— sadece yaşanan "birlik" deneyimlerine kaynaklık eden anlayışların ortak özelliklerini ve sözü edilen örgütlenmelerin nesnel olarak neye hizmet ettiğini açığa çıkarmakla yetineceğiz. Söyle ki:

1—Sözkonusu "birlik"leri şekillendiren anlayışların ortak özelliği, nesnel koşulların gözardı edilmesi ya da görmezlikten gelinmesidir. Bu ise, herşeyden önce bulanık suda balık avlamaya benzer. Bunun da ötesinde yapılmak istenen işin ciddiyetiyle bağdaşmaz. Çünkü, iktidarı hedefleyen örgütlenmelerin ciddiyeti, öncelikle ortaya çıktıkları şartların doğru bir biçimde tahliliyle orantılıdır. Bu da, asgari koşullarda yaşanan sürecin belirgin özelliklerini kavramaya bağlıdır. Oysa sözü edilen örgütlenmelerin yaşanan süreç ve buna ebelik eden geçmiş karşısındaki tavırları bu bakımdan önemli bir göstergedir. Örneğin FKBDC'nin Ortak Platform metninde konuya ilişkin olarak şöyle deniyor:

"Geçmişte hareketlerin çoğunluğu henüz oluşum halindeydi; temel görüşlerini geliştirme, oluşturma sürecinde idiler. Herkes kendi teorik görüşlerini pratiğe geçirmenin yollarını arıyordu. Guruplar arası yoğun bir rekabet eğemendi. Tüm güçlerin üzerinde anlaştığı uzun vadeli bir program ve perspektif yokluğu, bir dizi hata ve eksiklere yol açıyordu. Halklarımızın güçlü birlik talebi bu ve benzeri nedenlerle yerine getirilmedi."

"Geleceğin devrimci mücadelesi ancak yakın geçmişin tarihi öneme sahip tecrübe ve deneyimlerinin üstünde yükselebilirse başarıya ulaşacaktır."

İlk anda bu dizelere bakıldığında, geçmişten, geçmişin öğreticiliğinden gerekli dersin çıkarıldığı ya da çıkarılmak istendiği kanısı uyanıyor insanda!... Ne var ki, bu "ünlü" belirlemeler, özünde, günah çıkararak tarihsel gerçekliğin maskelenmesini hedefliyor. Zira FKBDC, tarihi önem atfettiği geçmişi teğet geçerek ürünü olduğu nesnel koşulları bile görmezlikten geliyor ya da bunların üstünden atlamaya çalışıyor. Ve bunun içinde, Türkiye ve Türkiye Kürdistanı devrimci, demokratik güçlerinin, halklarımızın özlemini duyduğu "birlik"leri yaratamamalarını mücadelenin doğal bir gelişimi gibi gösteriyor. Dolayısıyla "oluşum" halinde olan ya da diğer bazı örgütlerin ideolojik, politik ve örgütsel yapılarından kaynaklanan ve değişik türden "birlik"leri dolaysız etkileyen ayuka çıkmış hata ve yanlışlıklar olağan gibi gösteriliyor. Dahası, kökleri geçmişin derinliklerine kadar uzanan hata ve yanlışların kaynağı, FKBDC dışında veya orta yerde aranıyor. Bunların nedenleri, kaynaklandıkları sağlı, "sol"lu anlayışlar değilmek, açığa çıkarılmak istenmiyor; tersine yuvarlak ve parlak sözlerle geçiştirilmeye çalışılıyor. Hal böyle olunca FKBDC'nin, "geçmişin tarihi öneme sahip" hangi tecrübe ve deneyler üzerinde iktidar mücadelesini yükselteceği ister istemez kafalarda soru işareti yaratıyor.

İkincisi ve en önemlisi, "geçmişte henüz oluşum halinde" olan, daha sonra "temel görüşlerini geliştirme" fırsatı bulan ve bunları "pratiğe geçirmenin yollarını" arayanlar kimlerdi? Ve bunlar, ideolojik, politik ve örgütsel yapılarıyla sınavı verebildiler mi? Veremediler se (ki, veremedikleri açık) faşizm karşısında uğranılan yenilginin daha bir göze batırdığı sorunlar, anılan örgütleri yeni sorunlarla karşı karşıya, hatta yeni ideolojik, politik ve örgütsel arayışlar içine itmeyecek miydi? "Tehlike" çanları bu örgütler için de çalmayacak mıydı? "Direniş Cephesi"nin ettiği parlak sözlerin ışığında bu soruları kendisine yöneltmesi ve yanıtlarını araması gerekmiyor muydu? Kuşkusuz bu, FKBDC'nin ortaya çıktığı somut şartların gerçekçi bir değerlendirmesi için zorunluydu. Ancak "Direniş Cephesi" bunun üstünden atlamayı yeğledi. Ama yaşamın kendisi, FKBDC'nin geçirdiği deprasyonlar ve çözülüşü, bu ve benzeri soruları çok açık ve acı bir biçimde yanıtladı. Dünün, bugünün habercisi olduğunu açığa çıkardı. Devrimci sürecin, geçmişin doğru değerlendirilmesinin iktidar mücadelesini hedefleyen örgütlenmeler için zorunlu olduğunu, bunu gözardı etmenin zaferi önemli ölçüde etkileyeceğini, hatta sözkonusu örgütlenmeleri işlevsiz kılacağını —FKBDC deneyimi ile— bir kez daha gösterdi.

Daha ilginç bir örnek: HEVKARİ!.. "Kürdistan Yurtsever Güçbirliği, Kürdistan'ın Kurtuluşu İçin Birlik" olan Hevkari'nin siyasi birlik mi, cephe mi veya güçbirliği mi, yoksa her üçünün de verini dolduracak bir "birlik"mi? Buna karar vermek oldukça güç. Iyisimi, bunu Hevkari'nin kendi belirlemesinden kavramaya çalışalım:

"Ulusal demokratik devrim hedeflerini programlaştıran güç ve eylem birliğimiz, bir yandan bu program için mücadele ederken, diğer yandan bunu gerçek anlamıyla omuzlayabilecek bir cephe için koşulları her yönden olgunlaştırmayı ve kendisini ulusal demokratik cepheye dönüştürmeyi amaçlamıştır. Ayrıca örgütlerimiz, güç ve eylem birliğinin, örgütler arasında ideolojik görüş ayrılıklarının giderilmesi ve işçi sınıfı hareketinin örgütsel birliğinin sağlanması yolundaki çabalara katkıda bulunacağı kanısındadır." (Hevkari, Prog. s.2)

Bu "ünlü" belirleme, Hevkari "programları'nın bütünlüğü içinde değerlendirilebilirse, onun(yani Hevkari'nin) ne olduğuna karar vermek mümkündür ancak!. (Fakat yukarıda belirtiğimiz nedenlerden dolayı burada sözkonusu "programlar"ın tartışmasına giremiyoruz. Bu, başka bir yazının konusu olabilir. Bu bakımdan sadece Hevkari'nin ne tür bir birlik olduğunu açığa kavuşturmakla yetineceğiz.) Ala Rızgari(program hazırlığına katılmakla birlikte, programı imzalamamıştır), KUK, PPKK, TKSP ve Tekoşin'in ortaklaşa hazırladığı "ulusal demokratik devrim" programı ve demokratik halk iktidarını hedefleyen "Türkiye ve Kürdistan devrimci—demokratik güçlerinin ortak cephesi için program önerisi"nde mutabakat sağlanmayan bir konu yok. Ve program açısından soruna bakıldığında imza koyan 4 örgütün kaynaşmaması için herhangi bir neden kalmıyor. Zira örgütler **"birbirleriyle kaynaştığı zaman, mutabakata varılan şeyler programa yazılır, tartışma konusu olan şeyler değil".** (F. Engels, Got. ve Erf.Pro. El s.64) Doğayısıyla ismi ve cismi "illegalite"ye özgü olan Hevkari, hem "işçi sınıfı hareketinin örgütsel birliğinin", hem ulusal demokratik cephenin ve hem de "Kürdistan Yurtsever Güçbirliği"nin temelini atan bir "örgütlenme"dir.

Işte böyle bir "birliğin", yani Hevkari'nin 10 sayfalık "üçlü programında", oluşum sürecine ilişkin toplantı tutanaklarında geçmişe, faşizm karşısında uğranılan yenilginin nedenlerine, yaşanan sürece ve Hevkari'yi oluşturan örgütlerin içinde bulunduğu somut koşullara ilişkin bir tek kelime bile yok!.. Hemde Hevkari'nin oluşum sürecinde anılan tüm örgütler ciddi ideolojik, politik ve örgütsel sorunlarla karşı karşıya olmasına ve aynı örgütlerin yaşadığı deprasyonların, bölünmelerin, kaosun zaman zaman bizzatihi Hevkari platformuna yansımasına rağmen!.. Öyle ki, Hevkari konpedanlarından bazıları iktidara yürüyen bu birliği" (!) sorumsuzca ajitasyon ve propaganda malzemesi yaparken dahi, bunun, hangi örgütsel yapılarla ülke temeline ayak basacağını ya da kağıt üzerinde kalmaktan nasıl kurtulacağını kendilerine bile sorma dürüstlüğünü gösterememişlerdir.

2—Hayatın canlı pratiği karşısında işlevsiz kalan sözkonusu "birlik"lerin ağır basan diğer bir özelliği, onların, faydacı dargurupçu, taktik veya günü birlik politik yaklaşımların ürünü olması ve niyet ne olursa olsun objektif olarak kitlelerin "birlik" eğilimlerini istismar etmeye hizmet etmesidir. Yaşadığımız süreçte değişik türden "birlik"lerin, işçi sınıfını, Kürdistan ve Türkiye halklarını memnun edeceği, onların sempatisini kazanacağı bilinen bir gerçektir. Ancak bugüne dek denenen "birlik"lerde yanılgının büyüğü, çözülmeye ve kısa sürede bitkisel yaşama girmeye mahküm olan aynı "birlik"lerin yarattığı sonuçların gerek devrimci harekete ve gerekse kitlelere pahalıya mal olmadığı sanısıdır. Kaldı ki, bu işlerde baş rolü oynayan bazı örgütlerin tavırları açısından sorunu, salt bir yanılgı ile izah etmek de olanaksızdır. Çünkü "birlik" tüccarlığı yapan bu örgütlerden bazıları soruna yalnızca **taktik** bir sorun anlayışıyla, diğer bazıları ise, statükolarını korumayı, varlıklarını sürdürmeyi, birbirlerine tutunarak sorunlarını aşmayı hedefleyen faydacı ve günü birlik bir politikayla yaklaşıyorlar. Kimi iyi niyetli örgütlerde bu oportünist anlayışların dönderdiği çarkın dişlilerine takılmış gidiyorlar.

Birlik sürecini olumsuz yönde etkileyen, hatta onun tıkanmasına kaynaklık eden bu anlayışlar, çoğu zaman sürece ket vurma, onu bulandırma pahasına yer yer daha da ileri giderek kendi aralarında, **"birbirlerinin muhalefetlerini tanımama, onlara platformlarda yer vermeme ve onları tecrit etme"** üzerinde pazarlıklara oturuyor ve anlaşmaya çalışıyorlar!.. Fakat buna rağmen programlarda, bu mantığın kamufle edilmesi ihmal edilmiyor. Örneğin Hevkari'nin ulusal demokratik devrimi hedefleyen programında şöyle deniyor:

"HEVKARI, bu ortak mücadeleilkelerini ve ortak amaçları benimseyen tüm yurtsever, devrimci ve demokratik örgütlere, gurup ve kişilere açıktır." (Hev.Pro.s.4)

Ne var ki, diğer bazı "birlik"lerde olduğu gibi, Hevkari güçlerinin çoğunluğunu bir araya getiren asıl sorun program değil, dargurupçu, faydacı ve statükocu anlayışlardır. Ve bu anlayışlar açısından ilkelerin güncel politikaya feda edilmesi konusun-

da en ufak bir sakınca yoktur! Bunu, Hevkari'nin toplantı tutanaklarında, bugün sürdürülen canlandırma görüşmelerinde ve bizzathi Hevkari programında görmek mümkündür. Örneğin "birlik" havarisi kesilen TKSP oportünizmi, Hevkari'nin kotarılması için parti programından bile "fedakarlık" yapabiliyor:

"Tarihi gelişme, Kürt ulusal sorununun çözümünü iki biçimde karşımıza çıkarabilir:

"1.Kürt halkının başlıca kendi güçleriyle, Türkiye'de genel bir devrim hareketini beklemeksizin, ulusal kurtuluş savaşına girişip bunu başarıya ulaştırması.

"2. Kürdistan işçi sınıfı da dahil, Türkiye işçi sınıfının birlik halinde başını çekeceği, halkların ortak bir devrim hareketiyle gerici burjuva ve toprak sahipleri iktidarının yıkılması, demokratik bir halk iktidarı oluşturulması."

"...Bu değerlendirmeyi yaptığımızda ikinci olanağın ağır bastığını, ulusumuzu daha kısa sürede ve daha emin, kurtuluşa götürebileceğini görüyoruz." (TKSP Pro.s.14—15)(Abç.)

Şunu anti parantez olarak belirtelim ki, yukarıya aldığımız alıntıları, Kürdistan devriminin stratejik hedeflerini tartışmak için buraya aktarmadık. Sadece, statükonun korunması için "ilerleyen" oportünizmin ilkelerini güncel politikaya nasıl feda ettiğini açığa çıkarmak istedik. Yukarıdaki belirlemelerde görüldüğü gibi, Kürdistan devriminin stratejik hedefini demokratik bir federasyona bağlayan "ikinci" çözüm biçimini savunan, hatta onu mutlaklaştırmak için kendini zorlayan TKSP oportünizmi, Hevkari programında ülkenin bağımsızlığını hedefleyen birinci çözüm yolunun ön plana çıkarılmasına evet demekte bir sakınca görmüyor. Şöyle ki:

"Kürdistan toplumu bakımından bugünkü somut tarihi koşullarda gündemde olan ulusal demokratik devrimdir. Örgütlerimizin üzerinde birleştiği program, bu aşamaya uygun düşen mücadele ve iktidar programıdır."

"Bu amaçla bir araya gelerek oluşturduğumuz Hevkari, aşağıdaki temel program hedeflerini benimsemiştir ve bu hedeflere ulaşmak için mücadele eder:

"—Emperyalizmi kovmak, Türk sömürgeciliğinin ve yerli işbirlikçilerinin egemenliğine son vermek ve Kürdistan Demokratik Halk Cumhuriyetini kurmak;" (Hev.pro.s.2)(abç.)

"—Bağımsız ve bağlantısız bir politika gütmek;...." (Hev.Pro.s.4)(abç.)

Oportünizmin belirsizlikleri "aşması", "ilerlemesi" iyi bir şeydir, denilebilir. Ancak yaklaşımda isabet yok. Çünkü TKSP oportünizmine göre statükonun korunması için ideolojik, politik ve örgütsel her türlü manevra mübahtır. Dolayısıyla "çözüm yolları"nın yer değiştirmesi, —özellikle bu aşamada— onlar için pek önemli değildir. Zira onlar, işlerini "bitirdikten", yani TKSP—Roja Welat'ın "işini gördükten" sonra bundanda çark etmenin yollarını bulurlar. Zaten Hevkari programının kendisi de buna müsaittir.

Bu "politika", daha açık bir biçimde Siyasi Platform toplantılarına yansıyan 6'lının tavrıyla kendini gösterdi. Örneğin 28—29.3.1984 tarihlerinde ...'deki Siyasi Platform toplantısında, KIP ve PPKK meselesi gündeme geldi, PPKK toplantıyı terk etti. 19—20 Nisan 1984 tarihleri arasında yapılan toplantıda TKSP ve TKSP—Roja Welat sorunu gündeme getirildi. TKP ve TKP—Işçinin Sesi yedekte tutuldu. 6'lı bu toplantıya hazırlıklı, anlaşmalı gelmişti. Benimsedikleri güçbirliği metnine (metin, Roja Welat'ın 19—20. sayısında yayınlanmıştı) rağmen, Platformu, tıkamak, dağıtmak kararındaydılar 6'lı taraftarları!.. "Gerekçe"leri ise şöyleydi:

"TKSP: (...)TKSP—Roja Welat, partimizin 10 yıllık geleneğine sahip çıkıyor. Bir örgütü iki güç temsil edemez. Bu ilkesel bir sorundur.(...) Ayrıca ismin de ötesinde TKSP—Roja Welat'ı bir örgüt olarak kabul etmiyoruz. (...) Onlar varsa biz yokuz."

"TSIP: Bizce sorun, siyasal örgütü, merkez yapı olarak kimin temsil ettiğidir. TKSP—Roja Welat eğer başka bir isimle katılsaydı, olabilirdi. Arkadaşlar (TKSP—Roja Welat'tır kastedilen—RW) görüşlerinde haklı olsa bile, bu, sosyalist yasallığa aykırıdır. Bu nedenle biz de bu platformda olmayacağız."

"TKP: Biz TKSP—Roja Welat temsilcisinin katılmasından yana değilz. Aksi halde biz de bu platformda olmayız."

"TIP: TKP ve TSIP'li arkadaşların görüşlerine katılıyoruz. Ilkesel kararlara varmak zorundayız. Şekil sorunları hafife alınamaz. TKSP diye bir olgu var. Politik tercihlerde kararsızlıklara yer yoktur. (...) Yarın başkaları da 'Bolşevik PKK' olarak buraya gelebilir. (...)"

"PPKK: Partinin merkez çoğunluğu hangi taraftaysa onun tanınması gerekir. Yarın başka bir örgüt de gelebilir (kastedilen, KIP ya da KIP—GBK'dir—RW). Bu nedenle biz de imzamızı çekiyoruz." (Siy.Plat.Top.Notları)

6'lının diğer üyesi TKEP de benzer gerekçelerle toplantıyı terk etmişti. Toplantıya katılan örgütlerin çoğunluğu ise, bu bölücü tavrın karşısında yer almış ve Siyasi Platform çalışmalarına devam edilmesi yolunda çaba harcamıştı.

Öncelikle şunun altını çizmek gerekir ki, olay, TKSP—Roja Welat ve TKSP'ni ilgilendirdiği kadar tüm sol siyasal örgütleri ilgilendiriyor. Ve örgütlerin büyük bir çoğunluğu aynı ya da benzer sorunlarla karşı karşıya.. Örneğin, Ala Rızgari—Rızgari, KUK—KUK Sosyalist Eğilimi, PPKK—KIP, TKP(B)—TSIP, TKP—TKP Işçinin Sesi, Kurtuluş—KurtuluşÖrgütü, vb..Dahası, faydacı, dargrupcu, pazarlıkçı "politika"ların, ilkel ve duygusal tavıralışların sorunu, merkezi güçbirliklerinin, hatta sıradan eylem birliklerinin önüne engel olarak çıkarılması ve sözkonusu "birlik"lerin büyük bir bölümünde bu durumun, önemli bir işlev görmesidir. Bu bakımdan yaşanan deneyimler ışığında sorunun açıklığa kavuşturulması gerekir. Çünkü bölünme ve saflaşmaların biçimlendirdiği değişik yapıların bir bölümüne çizgi çekmek ya da onları "eritmek" isteyen reformist ve oportünist anlayışlar esasta, "sosyalist yasallık", "MK çoğunluğu", "bir örgütün temsili meselesi", "ilkeli olmak" vb. "teori"lerle devrimci hareket içindeki ayrışmaları baskı altına almak, dolayısıyla sürece ket vurmak istiyorlar.

Oysa bilimsel gerçekler, ulusal ve sosyal devrimlerin yaşayan deneyimleri gurup çıkarlarını, Kürdistan ve Türkiye halklarının temel çıkarları önüne koyan "ultra sosyalistlerin" perva tanımayan bu gurupçu ve bölücü tavırlarını çok açık bir biçimde yadsıyor:

Birincisi, 6'lı mütefiklerin iddia ettiği gibi, "bir örgütün" ayrı ayrı güçler tarafından temsili sözkonusu değildir Dolayısıyla TKSP oportünistlerinin, benzer dertlerden muzdarip olanların ve TKP odağında "siyasal tercihlerini" yapanların iddiaları, herşeyden önce maddi dayanaktan yoksundur. TKSP—Roja Welat temsilcisinin anılan toplantıda belirttikleri görüşler bu gerçeği bütün çıplaklığıyla ortaya koymaktadır:

"Sorun çarpıtılmamalıdır. TKSP ve TKSP—Roja Welat arasındaki sorunlar, buraya taşırılmamalı, platform tıkanmamalıdır. Sorun, kavramak isteyen örgütler açısından açıktır. TKSP içinde mazisi geçmişe dayanan bir ayrışma sözkonusudur. Ve bu mücadelenin her alanına yansımıştır. Bir örgütün farklı yapılarca temsili sözkonusu değildir. Sözkonusu olan, aynı örgütün bünyesinde ortaya çıkan sağ ve sol kanatların temsilidir. Ayrışma ve saflaşma sürecini belgeleyen yazılı metinler bunun kanıtıdır. Bu anlamda, TKSP—Roja Welat, sol kanadın gerçek ve tek temsilcisidir. TKSP ise, parti içindeki ideolojik, politik ve örgütsel ayrışmada sağ kanadı temsil etmektedir. Onlarla böylesi platformlarda, —platformları meşgul etmeden— ortak bazı şeyler yapabiliriz. Partinin 10 yıllık geleneğine sahip çıkma meselesine gelince: Geçmişin acımasız bir biçimde eleştirilmesi, siyasal çıkışımızın önemli bir nedenidir. Ama bu, geçmişi inkar anlamına gelmez. Ve hiç kimse devrimcilik adına bunu bizden isteyemez. Bu nedenle TKSP—Roja Welat olarak biz, geçmişin mirasına elbette ki sahip çıkacağız. Ve olumsuz yönlerini eleştirirken, olumlu yönlerini mücadelemizin deney kaynağı olarak değerlendireceğiz. Işte bazılarının sorun yapmak istediği isim meselesi de kaynağını buradan almaktadır. Kaldı ki, bu, bu platformun çözeceği bir sorun değildir. Hayatın kendisi ancak bunu çözecektir." (Siy.Plat.Top.Notları.)

Görüldüğü gibi sorun gayet açık. 6'lı bloğun iddialarının tersine "bir örgütü" ayrıgüçlerin temsili değil, geçmişin doğru ve yanlışı bünyesinde geliştiren mirasa dayanan farklı siyasal yapıların temsili sözkonusudur.

Ikincisi, "MK çoğunluğu", "sosyalist yasallık" vb. iddialardır. Eğer bu iddialar, işçi sınıfı bilimi adına piyasaya sürülmeseydi, sadece güler geçerdik. Gel gelelim ki, devrimci dünya görüşü adına sözkonusu iddialara sarılanlar yalnızca bununla da kalmıyor, bu yolda yeni "teori"ler geliştirmeye çalışıyorlar! Bu bakımdan sorunu, devrimci mücadelenin zengin deneyimlerine baş vurarak açıklığa kavuşturmak, bir bütün olarak devrimci hareketin gereksinim duyduğu devrimci prensipleri açığa çıkarmak gerekiyor. Örnek bir olay: Venezuela'da, devrimci mücadelenin en zorlu, sıkıntılı döneminde Venezuela Komünist Partisi içinde kökü geçmişe uzanan iki akım, açık bir çatışmaya girer. Bu akımların niteliğini, Fidel Castro'nun "13 Mart"ın 10. yıldönümünde Havana Universitesinde yaptığı tarihi konuşmasında, okuduğu belgelerden öğrenelim:

"Gerçekte Venezuela Komünist Partisi içinde iki önemli akım çatışmaktadır.

"Bunlardan ilki, Parti'nin tabanında

www.e-kurdistan.org

yalnızca küçük bir azınlık tarafından tutulan ama Politik Büro ve Merkez Komitesi üyeleri arasında çok güçlü olan bir akımdır."

"Diğeri ise, Partinin çoğunluğunca desteklenen ama yüksek örgütlerin liderleri arasında güçsüz kalan bir akımdır. Bu akımın önderi, yalnız taktik ve plan değişimlerine karşı çıkmakla kalmayıp, tutulan devrimci mücadele yolunun güçlü bir eleştirisini de yapan Yoldaş Douglas Bravo'dur.

"Apaçık ortadadır ki, bu ayrılıkların özü silahlı mücadele sorunudur. VKP içindeki bir gurup lider, ta başlangıçtan beri silahlı mücadeleye karşı çıkmaktaydılar.

"Hiç kuşkusuz, Yoldaş Douglas Bravo'nun cezalandırılması, bu değişikliklerin başlangıcıdır. (D.Bravo, VKP MK'da yalnız başına kalıyor—RW) Bu adamlar, bütün mücadele biçimlerini kendinde toplamayıp, gerila ve taktik ünitelerin eylemlerini durduran yeni taktik devresine karşı çıkan herkesi, disiplin işlemleri yoluyla susturmayı tasarlamaktadırlar." (F.Castro,Dev.Iç.Sav.Kom.Den. Yay.s.45,46,47)

VKP MK'da, Partinin "yüksek örgütlerinin liderleri" arasında oldukça güçsüz kalan bu devrimci akımı destekleyen F. Castro, VKP sağ kanat liderliğinin en sert eleştirilerine hedef olmuştu. İşte, VKP sağ kanat liderliğini mahkûm eden, devrimci kanada desteğini açıkça ilan eden F.Castro'nun bu ünlü "söylevi" tartışmamıza ışık tutan somut ve ilginç bir örnektir:

"Ve bizim için, devrimciler için —bozguncular ve teslim olmak isteyenlere, 'ya ülkeni kurtar, ya Venezuela için öl' diyen, bir grup teori şarlatanı değil, bir savaşçılar grubu olan adamlar arasında bir seçim yaparak— temel bir devrimci prensip ve ahlak sorunu olarak, bu savaşçılarla dayanışmamızı açıklamamak olanaksızdı."

"Hangi devrimci prensipler, düşünce ya da temeller adına bozguncuların; sağcı teslim olma yanlısı akımın haklı olduğunu söylemeye zorunluyuz? Marksizm—leninizm adına mı? Biz asla onların marksizm—leninizm adına haklı olduklarını söyleyemeyiz. Uluslararası komünist hareket adına mı? Yoksa, onun bir komünist partisinin liderlik sorunu oluşu mu bizi buna zorluyor? Bizim uluslararası komünist hareketten anladığımız bumudur? Bizim için uluslararası komünist hareket, herşeyden önce komünistlerin, devrim savaşçılarının hareketidir."

"Bizim bildiğimize göre uluslararası komünist hareket bir kilise, bir mezhep, bir mason locası değildir. Bizi herhangi bir zayıflığı kutsal kılmaya, herhangi bir sapmada her türlü reformist ve sahte devrimciyle karşılıklı hayranlık politikası gütmeye zorlamaz." (F.Castro,Age.s.59,62,63)

İşte uluslararası komünist harekette, tartışma konusu olan bir olay, sağ kanat "MK çoğunluğu"na karşı takınılan devrimci bir tavır ve "sosyalist yasallık"... Ve işte, zevahiri kurtarmak isteyenlerin işçi sınıfı bilimi adına geliştirmek istedikleri "teori"ler!..

Bu anlamda, "siyasal tercihlerde kararsızlıklara yer" olmadığı doğrudur. Ancak bu yapılırken, dürüstçe yapılmalı, devrimci dünya görüşünün kendi tekellerinde olduğu anlayışıyla hareket edilmemeli —çünkü "gerçekte onların tekel altına aldıkları reformizmdir"— ve siyasal tercihler güçbirliklerinin önüne engel olarak çıkarılmamalıdır. Aksi tavır ve davranışların —bugüne dek edinilen deneyimlerde de görüldüğü gibi— "birlik" sürecini olumsuz yönde etkileyeceği, yığınların "birlik" istemlerini istismar edeceği ve bunalımı derinleştireceği açıktır.

Üçüncüsü, örgüt olup olmama sorunudur. Açıktır ki, devrimci bir örgüt olmak ya da böyle bir örgütü yaratmayı hedeflemek için, "ultra sosyalistler"in veya oportünistlerin tevecühünü kazanmak, onların onayını almak gerekli ve zorunlu değildir. Dahası, bir örgüt (hangisi olursa olsun), reformizmin kuyruğuna takılarak devrimci olamaz. Zira devrimci bir örgüt olmanın kriterleri, devrimci dünya görüşüne, leninist örgüt prensiplerine, kararlı ve korkusuz bir mücadele hattına sahip olmaktır. Ve doğası gereği sağ ve "sol" oportünizme karşı savaşı içerir, bu mücadele içinde çelikleşir. Faşizme, sömürgeciliğe ve emperyalizme karşı mücadelede örgüt olmanın asgari kıstasları ise, merkezi bir yapıya sahip olmak ve düzenli politika üretebilmektir. Bu ise, başkalarının örgüt olup olmamasına karar vermeye yeltenen akıl fukaralarımızın siyasal platformlara yansıyan tavırlarını yadsır.

"Sırtlarında tek bir tüy olmayan"ların kendilerine rahatlıkla "kartal" adını verebildikleri bir ortamda, bazılarının devrimci hareketin hakemliğine soyunması pek şaşırtıcı değildir. Çünkü varlıklarını tehlikede görenlerin bu ve benzeri "taşkınlık"ları doğaldır(!) Doğal olmayan, "vatan", "millet" adına ve "birlik" tüccarlığı maskesi altında siyasal ve demokratik platformları **ipotek** altına almaya çabalamak, böylece A ya da B örgütünü dışlamayı, statükonun korunmasını amaçlamaktır. Hemde koltuk değneği işlevini gören imzalarla, reformist dayanışma ve makyavelist yöntemlerle birlik platformlarının önünü tıkayan "yeni prensipler" geliştirmeyi hedefliyerek!.. Açıktır ki, bu tavrı, salt kitlelerin "birlik" eğilimlerini istismar etmekle de izah etmek olanaksızdır. Zira bu, reformist taktik manevraların da ötesinde, "bir pire için bir yorgan yakmak"tır. Bölücülüğün, işçi sınıfına ve emekçi yığınlara karşı sorumsuzluğun, ilkesizliğin kaba bir ifadesidir.

3—Anılan "birlik"lerin diğer belirgin bir karekteri, ayrı ayrı kümelenmeleri tahrik etmeleri ya da bilinçli olarak en geniş anti—faşist ve anti sömürgeci birlikleri engelleyici bir işlev görmeleridir.

Faşizme ve sömürgeciliğe karşı en geniş güçlerin birliği, Türkiye ve Kürdistan halklarının ortak çıkarlarının dayattığı nesnel zorunlulukların bir gereğidir. Ama buna rağmen, yurtsever ve demokratik güçlerin oldukça dağınık ve heterojen bir yapıyı biçimlendirdiği ülkelerimiz gerçeğinde bu işin üstesinden gelinmesi elbette ki kolay değildir. Fakat bunun böyle olması, "yangından mal kaçırma" anlayışıyla oluşturulan "birlik"leri, "sosyalistlere özgü" dar çerçeveli "birlik" girişimlerini, taktik ve günü birlik politikaların ürünü olan odaklaşmaları haklı kılamaz. Ne var ki, "birlik" yolunda atılan "adım"lar da, bu işlevi görmekten öteye gidememişlerdir. Dolayısıyla, sözkonusu "birlik"ler, hayatın kendisi tarafından işlevsiz kılınmakla kalmamış, aynı zamanda birlik sürecinin tıkanmasında belirleyici bir unsur olmuştur.

Ancak sürecin acımasız ama ağır ilerleyişi karşısında varlık olmadan çözülen, kendi anlayışı içinde gömülü kalan "birlik"lerin yaşanan acı ve öğretici deneyimlerine rağmen, aynı tavırlarla ve fakat daha **ince** yöntemlerle en basit eylem birliklerinin önüne çıkılıyor. **12 Eylül Eylem—birliği Platformunu** bölen tavırlar (gazetemizin 12 Eylül özel sayısında bu konuya değinilmiştir), Isveç'te "Türk ordusunun saldırısına karşı Kürt halkı ile dayanışma komitesi" girişimi ve F.Almanya'da "Kürdistan halkına karşı savaşa son, idamlar, işkenceler durdurulsun, politik tutuklulara özgürlük, genel af" eylem "platform"u çalışmalarında başvurulan sekterlik ve dayatmacılık bu bakımdan ilginç örneklerdir.

Evet, bütün bunlar faşizme, sömürgeciliğe karşı savaşta en geniş güçlerin birliği adına yapılıyor!.. Insanın "pes" diyesi geliyor... Söylenenler, yazılanlar ve programlara "derç" edilenlerle yapılanlar arasında korkunç bir zıtlık, terslik var. Ilginç bir örnekle sorunu kavramaya çalışalım:

"...TKP, itifaklar sorununa stratejik bir düzeyde bakmıyor. O, ortak düşmana karşı hangi güçlerin bir araya gelmesi gerektiğini pek düşünmüyor. Eğer öyle düşünseydi, dostu—düşmanı iyi biçimde birbirinden ayırsaydı, Kürdistan ulusal—demokratik güçleriyle, Kürt halkının devrimci, ilerici güçleriyle içtenlikle, uzun vadeli bir 'birlik ve dayanışma' politikası güder ve onları birbirlerine karşı kullanıp dağıtmaya heveslenmezdi. Oysa TKP itifaklar sorununa yalnızca bir taktik sorun olarak bakıyor ve 'taktiği' de işte budur."

"Devrimci Demokratlara gelince, yukardan beri söylediğimiz gibi, onları da böylesine bir dayanışmaya sürükleyen nedenler, devrimci hareketin çıkarları değil, dar grup çıkarları ve yararcılık anlayışıdır."

"Bu tutum, Türkiye'de anti—faşist bir cephenin oluşturulması çabalarında da görülmektedir. TSIP'in son yıllarda üzerinde ısrar ettiği, 'sosyalistlere' özgü, dar çerçeveli ve daha baştan birçok anti—faşist gücü dışarda bırakacak, ayrı kümelenmelere yol açacak olan bir anti—faşist güçbirliği politikasına Devrimci Demokratlar da hevesle sarılmışlardır." (UDG Neden Hayata Geçmedi Bro. Özgürlük Yolu y. s.19,20,21)

Görüldüğü gibi, dün bunları söyleyenler bugün pratikte yansıyan makyavelist manevraları ile TKP, TSIP ve Devrimci Demokratları da geride bırakıyorlar!.. Bu bakımdan kimlerin ne dediklerine değil, ne yaptıklarına bakmak gerekiyor. Soruna bu perspektiften yaklaşınca, bloklaşmaları, dayatmacılığı meşru kılan hiç bir neden yok. Çünkü yaşanan ve yaşanmakta olan "birlik" deneyimlerinde ortaya çıkan kümelenmelerin hiç biri, **demokratik birlik zemininde** ortaya çıkmamıştır. Kaldı ki, bloklaşmanın kaçınılmazlığı, demokratik birlik hedefleri üzerinde olursa, bir zorunluluk halini alabilir. Ve haklılığının ölçütü de budur. Siyasal platform çalışmalarını, benimsedikleri demokratik hedeflere rağmen çıkmaza sokan 6'lının tavrı bu bakımdan ilginç bir örnektir. "Birlik" adı altında en geniş güçlerin birliği politikasına karşı işleyen bu ve benzeri blokların ya da güç ve tavır birliklerinin "haklılığı"(!) bir yana, onların nesnel olarak nelere ve kimlere hizmet ettiği açıktır.

Devam edecek

vaşçılarını, Roja Welat'ı, ülkede sömürgeci faşist baskıların vahşeti altında yığınlara ulaştırmaya çalışan militanları —sayıları bir avuç da olsa—, kaprislerinizi tatmin etmek için bir kalemde "yılgın", "karamsar", "inançlarını yitirenler", "karyerist", "kalleş" vb. ilan edeceksin ve bununla Avrupa başkentlerinde devrimcilik yaptığını iddia etmeye kalkışacaksın. Böylesi bir anlayış hangi devrimci partide görülebilir?

Genel Sekreter arkadaş, **"teredütsüz ve övünçle** diyebiliriz ki örgütümüz bir bütün olarak şaşkınlığa, paniğe kapılmamış atalete düşmemeiştir." (abç) diyor. Ve bunu her zaman olduğu gibi Partinin ideolojik—politik hattının sağlamlığına bağlamaktadır.

Bunu açık yüreklilikle Genel Sekreter arkadaşa soruyoruz. Gerçekten bu yazdıklarınıza inanıyormusunuz? Eğer bu kadar olay ve gelişmelerden sonra birazcık da olsa devrimci dürüstlüğünüz kalmışsa, bunun cevabını verme cesaretinde bulunursunuz.

Evet, eğer paniğe ve bunalıma girmemişseniz —özellikle de siz— son MK toplantısında **mevcut MK ile iş yapılamayacağı gerekçesiyle neden Partiden istifa etmeye kalkıştınız?** Istifa dilekçenizi verdikten sonra toplantıyı terk ettiniz. Baş danışmanınız, görevinize "sulanarak" dilekçenin gündemleştirilmesini istedi. Diğer MK üyeleri bu öneriye sert tepki göstererek, size dilekçenizi geri almanız için yalvarmaya yakarmaya başlamaları sonucu, "tarihi" dilekçenizin Parti arşivinde kalması ve gelecek kongrede MK listesini tek başınıza seçmeniz koşuluyla ve bu yetkinin de verilmesi ve de kararlaştırılmasıyla tekrar Genel Sekreterlik görevinizi kabulettiniz. Buyrun bunun aksini ve **"övünç"** kaynağınızı ispatlamaya çalışın! Hodri meydan... Bu kadarı bile içinde bulunduğunuz ideolojik keşmekeş, politik ve örgütsel bunalımı açıklamada yeterli değilmidir? Bu tutumunuz bile PSKT—Roja Welat hattını doğrulamıyormu?

Devrimcilik dürüst olmayı gerektirir

Yığınların mücadelesini omuzlamak, belli sorumlulukları yüklenmek demektir. Sorumluluğunu ve geleceğini düşünen bir hareket, devrimci ajitasyon ve propagandayla kaba demagoji ve makyavelizmi birbirinden ayırt etmesini bilmelidir. Ideolojik mücadele adına makyavelizme, çığırtkanlığa baş vurmak, devrimci dürüstlüğü bir yana bırakmaktır. Herşeyden önce devrimcilik dürüst olmayı gerektirir.

TKSP sağ kanat oportünistleri devrimci dürüstlüğü elde bırakmada, olayları ters—yüz etmede Türkiyeli hareketlere taş çıkartmaktadır. Bir yandan başkalarına demokrasi ve devrim derslerini vermeye çalışıyorlar, diğer yandan "hasımlarını"(!) yıpratmak için her türlü mücadele metoduna başvurmayı kendilerine mübah görüyorlar.

Riya Azadi'nin 24. sayısında "Yanlış Yollardan Zafere Varılamaz" başlığının ilk girişinde şöyle deniliyor:

"PKK üzerine kitabımız Apocu saflarda bir panik yarattı. Apocu şefler, kitapta yeralan eleştirileri ele alıp cevaplandırmak yerine küfür, çarpıtma, karalama dolu bir kampanya açtılar. Bu nitelikte bir de broşür yayınladılar." (abç)

Başkalarına bu konuda dersler vermeye bayılıyorsunuz sayın Burkay arkadaş, bunu yapmadan önce dönüp kendi durumunuza da bir göz atmanız gerekmezmiydi? Hani, bir halk deyimi var: Bir kez de olsa, eğri otur doğruyu konuş! TKSP saflarında ayrışma ve saflaşmadan bu yana PSKT—Roja Welat hattının 4 broşürü, 5 sayı gazetesi ve sayısız bildirileri çıktı. Sizin bu görüşlere verdiğiniz yanıtlar nasıldır acaba? Bunun da cevabını biz vermeye çalışalım: Dengê KOMKAR'ın 54. sayısında "Deli Kavak'ın Hikayesi", Riya Azadi'nin 18—19. sayısında yayınlanan "9.Kuruluş Yıldönümü" üzerine konuşmanız (bu konu üzerinde durma gereğini görmüyoruz. Murat Sipan yoldaşımız, Roja Welat'ın 15—16. sayısında sözkonusu yazınıza cevap vermiştir). KOMKAR'ın 6. Kurultayı'na gönderdiğiniz mesajda da şöyle diyorsunuz:

"Geçen birkaç yılda inançlarını yitirenler, karamsarlığa düşenler ve dökülenler de oldu. Kendi sonlarını dünyanın sonu gibi göstermeye kalkışan bu kişiler artık gerilerde kaldılar. Bugün artık onların yapabilecekleri tek şey, kaçırdıkları trene taş atmaktır. Bizim ise yükümüz ağır, yolumuz uzun. Birkaç yılgına, bozguncuya ayıracak fazla vaktimiz yok. Onları yitirdik diye üzülmeyiz. Geleceği belirleyecek olan kitlelerdir, milyonlarca halktır. Gözlerimizi kitlelere çevirelim." (K.-Burkay, R.A.S.25,abç)

Burkay arkadaş, KOMKAR Kurultayı'na gönderdiği mesajla hızını alamamış olacak ki, R.Azadi'nin 26. sayısında yine PSKT—Roja Welat hattına ilişkin çala kalemiyle çamur atmaktadır. Şöyleki:

"Ama bu zor dönemin koşullarına ayak uyduramayıp yılgınlığa düşen ve sudan gerekçelerle kenara çekilenler, yine hırs ve karyerizmin de etkisiyle pusulayı şaşıranlar oldu. Bunu da doğal karşılamak gerekir. Böylelerin sayısı örgütümüz içinde küçük bir yüzdedir." (R.A.S.26, abç)

PKK, kitabınıza "küfür", "çarpıtma", "karalama"yla cevap vermişse, peki PSKT—Roja Welat görüşlerine, siz nasıl cevap veriyorsunuz sayın Burkay arkadaş? "Hain", "yılgın", "inançlarını yitirenler", "karamsarlığa düşenler", "treni kaçıranlar", "kalleş", "bozguncu" vb. vb. vb. Peki bu incilerinizin uzaktan yakından ideolojik mücadeleyle ilişkisi varmıdır? Bunlar küfür, çarpıtma, karalama, çamur atma değilmidir? Bunların gerçeklerle bağdaşan yanı nedir? Böylesi kaba demagojilerle, makartici yöntemlerle tabanı nezamana kadar inandırabilirsiniz? Kendiniz bu çirkin iftiralarınıza gerçekten inanıyomusunuz ki, tabanı şartlandırarak bu incilere inandırmaya çalışıyorsunuz? Karşınızdakine çuvaldızı batırmadan önce, iğneyi hafifçe kendinize dürterseniz, ne yaptığınızı ve ne yapmak istediğinizi daha iyi anlamış olursunuz...

Kemal Burkay arkadaş devrimci dürüstlüğü, mütevaziliği unutmuş artık. O, dost güçleri, müttefikleri dahi düşman saflarında sayacak kadar gözü dönmüş hırçınlıklarla hezeyanlar, histerik nöbetleri geçirmektedir. Girdiği bu dönüşü zor, talihsiz yol onu oksijen çadırına götürecek. Bir politikacı kaprislerini, kinini, hırçınlığını yenemeyince doğal olarak gideceği yer batak olacaktır. Onu, oportünistlerle giriştiği talihsiz itifaktan döndermek için çok çaba sarfettik. Ne yazık ki, bukonuda başarısız kaldık.. Tabi ki, onun, o yanı ağır bastığı için...

Kemal Burkay arkadaşın PSKT—Roja Welat militanlarına ilişkin dizdiği incileri satır satır ele alarak cevaplamaya çalışalım.

1 :"Geçen birkaç yılda inançlarını yitirenler, karamsarlığa düşenler ve dökülenler de oldu."

Kemal Burkay, PSKT—Roja Welat hattını "inançsız"lıkla suçlamaktadır. Bu, çok ağır bir suçlamadır. Böylesi bir suçlamaen azından kanıt gerektirir. Kafasına eseni söylemek ya da yazmak bir devrimci politikacı için son derece gayri ciddiliğin ifadesidir.

"Inancını yitirmek" herşeyini yitirmek demektir. Oysa bizim siyasal olarak varlığımız, bu sayımızın çıkışı, bu polemiğimiz bile sizin o ağır ithamlarınızı, dolayısıyla partinizin görüşlerini yalanlamaktadır.

Dolduruluşa getirilerek, hırçınlıkla kaleme sarılmadan önce biraz geniş düşünmesini salık veririz arkadaşımıza..

Inançlı ve inançsız insanları birbirinden kolayca ayırtedebilmesi için de birkaç soru arkadaşımıza yöneltmek zorundayız: "Inancını yitiren" insanlar, sınırları çarpışarak geçmeyi göze alabilirlermi? Inançsız insanlar işkencelerde direnebilirlermi? Inançsız insanlar, günde 10 saat çalışıp kazandığını, çoluk—çocuklarının rızkından keserek örgütüne yardımda bulunabilirlermi? Inançsız insanlar, birgün aç birgün tok gezerek yayın organını satıp parasını düzenli olarak gönderirlermi hiç? Inançsız insanlar örgütüne kendi paralarıyla dizgi aletlerini alırlarmı? Inançsız insanlar, işlerinin dışında örgütlerini maddi olarak güçlendirmek için tatil günlerini çalışarak geçirirlermi hiç? Inançsız insanlar, yoldaşlarını faşist cuntaya kaptırmamak için kendi hayatını tehlikeye atarak, yoldaşını arabasının bagajına koyup sınır geçmeyi göze alabilirlermi? Evet, eğer bu çalışmaları inançsız insanlar yapıyorlarsa, inançlı insanlar ne yapıyorlar, bunun da cevabını siz veriniz sayın Burkay arkadaş?! Maddi manevi her türlü fedekarlıktan kaçınmayan ve bu çalışmaları yapan insanları inançsızlıkla suçlamak, apolitikliğin, gözüdönmüşlüğün yarattığı bir gaftır. Bu ithamınız, yoldaşlarımızın mücadelesine, hele hele üstlendiği görevi yerine getirmek için, düşman kurşunlarından kurtulamayarak yaşamını yitiren **Halil** (Ahmet Alkan) yoldaşımızın anısına, mücadelesine saygısızlık değilmidir?

"Karamsarlığa düşenler" bu işleri yaparlarmı? Hayır. Karamsarlığa düşenler köşesine çekilir, "bağımsızlaşma"yı geliştirmek için örgütlü mücade-

leye karşı çıkar. "Bu işlerin sonu olmayacağını" yayar. Likidasyonu savunur. Günümüzde bunun örnekleri o kadar çoktur ki, bukadarını bile görmemek siyasi körlüktür.

Burkay arkadaş! Iyi bir edebiyatçısınız, şairsiniz, bu konuda haddim olmayarak size bir hikayeyi hatırlatmak istiyorum. Muhakak ki okumuşsunuz. Hikayeleri de çok seviyorsunuz. Bilmem, Anton Çehov'un "Gusev" adlı hikayesini anımsiyormusunuz? Hani, hikayede savaş sırasında ciğerlerinden hastalanmış askerleri terhis ediyorlar. Onları bir gemi ile Rusya'ya gönderiyorlar. Hastalar arasında kendisini beğenmiş, diğer hastaaskerleri hor gören akıllı geçinen Pavel Ivaniç diye bir papaz vardır. "Bilgin" Pavel Ivaniç ile köylü asker Gusev arasında tatlı sert sohbetler sürer. Pavel Ivaniç, diğer askerlere, Gusev'e: hepiniz öleceksiniz, hiç biriniz Rusya'ya sağ varamazsınız. Benim ciğerlerim sağlamdır, öksürüğüm midemden gelir. Içinizde varsa varsa bir ben sağ varırım. Sizler zavalısınız vs. der. Bu sözlerden üç saat sonra Pavel Ivaniç'i bir çuvala koyarak denize, köpekbalıklarına yem atarlar. Bu hikayeyi size hatırlatmakla şunu söylemek istiyorum: Aldatmak kötü bir meslektir. Kötü olmaklabirlikte başkalarını aldatabilmek bir beceri, bir akıl ve yetenek işidir de.. Ama akıllı ve becerikli geçinmek için, başkalarını aldatmak adına insanın kendi kendisini aldatması zavallılığın bir ifadesidir.

2: "Kendi sonlarını dünyanın sonu gibi göstermeye kalkışan bu kişiler artık gerilerde kaldılar. Bugün artık yapacakları tek şey, kaçırdıları trene taş atmaktır."

Kendi sonumuzu dünyanın sonu gösterme diye bir derdimiz olmamıştır. Kaldı ki, biz varız, henüz sonumuz da gelmiş değil. Tavuk uyur rüyasında darı görür... Ikibuçukyıldan beri PSKT—RW, dağıldı, bitti hülyalarıyla avunageldiniz. Bizleri her yıl sorunlarını aşarakdaha güçlügörmeniz, hayal dünyanızı alt—üst ederek ümitsizlendiriyor sizi. Bunun için de son kozlarınızı o eski paslanmış demagojik silahınızla oynamaya çalışıyorsunuz. Ama nafile...

Burkay arkadaş eğer TKSP içindeki siyasi yaşamımızın sonu diye bunu kastetmek istiyorsa, yine kendisini aldatıyor. TKSP içinde belli arkadaşlarımızın siyaset yapma hakkını gasp ettiniz, ama Kürdistan'da siyaset yapma hakkımızı faşist diktatörlüğün bileengelleme gücü yoktur.

Kaldıki TKSP içinde belli arkadaşlarımızın siyasi yaşamlarının sonu, oportünist—brokratik çürümenin de başlangıcı oldu. Bugün PSKT—RW hattı, TKSP'nin tek devrimci alternatifi olmuştur. Bunun böyle olduğunu şimdi kabul etmeseniz de, pratik ve zamansize bunu kabulletirecektir.

Kaçırdığımız trene gelince, hayal dünyanız geniştir, gerçeklerden uzak zaman zaman fantazilere kaptırıyorsunuz kendinizi.. Bir trenin lokomotifine binmiş acemi bir makinistsiniz. Bindiğiniz tren, elektiriklidir ve Viyana, Paris, Bonn, Stockholm arasında sefer yapmaktadır. Bu trenle Kurtalan'a gidemiyeceğinizi anlamalısınız artık. Kaldıki bu tren bile çoktan denetiminizden çıkmıştır. MK'den istifa etmeniz bile bunun kanıtıdır.

3: "Birkaç yılgına, bozguncuya ayıracak fazla vaktimiz yok. Onları yitirdik diye üzülmeyiz."

Bunu demekle bile ne denli aciz olduğunuzu bilmem anlıyormusunuz? Farzedelim ki biz "yılgın" ve "bozguncu"yuz(!), buna rağmen görüşlerimizi objektif olarak eleştirmek, kamuoyunu aydınlatmak, "ipliğimizi pazara çıkartmak" sizin gibi bir "devrimci"nin boynunun borcu olmamalımıdır? Bunu yapacağınıza kara çalma, küfür etmeyle yetiniyorsunuz. Doğru mücadele etme yöntemiyle hareket edemezsiniz. Çünkü Parti gerçeğimiz, yaşanan olaylar bizleri doğrulamaktadır.

4: "Ama bu zor dönemin koşullarına ayak uyduramayıp yılgınlığa düşen ve sudan gerekçelerle kenara çekilenler, yine hırs ve karyerizmin de etkisiyle pusulayı şaşıranlar oldu."

TKSP oportünistleri, bozuk bir plakın aynı nakaratı tekrar tekrarsöylediği gibi, dönüp dolaşıp aynı karalamalarını tekrarlamaktadırlar. Dönemin güçlüğü, olayların ve sorunların büyüklüğü ve görevden kaçmak için açık mücadeleyi başlatmadığımızı ve de köşemize çekilip "hayatımızı" yaşamak içinde bu yoluseçmediğimizi, Türkiye ve Kürdistan'da sol siyasetle ilgilenen herkes bilmektedir. TKSP üyeleri de bu gerçeği böyle bilmektedirler. Ama TKSP oportünist yönetimi bir kere devrimcileri karalamak için başlattığı bu talihsizdemagojilere kendilerini ve tabanı inandırmak için, aynı nakaratı temcit pilavı gibi ısıtıp ısıtıp öne sürüyor.

K. Burkay, "sudan gerekçelerle" kenara çekildiğimizi iddia etmektedir. Gerçekler acaba onun iddia ettiği gibi o kadar basitmidir? Parti MK'nin sağa kayışı, onların bu zor dönemde mücadeleyi göğüsleyemeyecekleri—ki aynı şeyleri siz de belirtmiş ve istifa etmeye kalkışmışsınız. Ama siz bu konuda da dürüst davranmamışsınız. Oportünistlerle uzlaşmak, onlardan daha fazla ödün koparmak için, devrimci mücadele yerine uzlaşma ve şantaj yolunu seçmişsiniz. Parti içindeki konumunuzu ve yerinizi koz olarak kullanıp, istediğiniz ödünü, yani gelecekteki Kongre'de MK listesini tek başınıza seçmeniz yetkisini aldıktan sonra yerinize oturup susmaya başladınız—, oportünizmin ideoloji, politika ve örgütümüzde yarattığı tahribatlar, cephe ve eylembirliğine yanlış yaklaşım, askeri politika, özgürlük ve bağımsızlık meselesi vb. bütün bunlar "sudan gerekçeler"midir? Peki siz böylesi "sudan gerekçeler"e ne şekilde yanıtlar verdiniz? Kongre, konferans önerisinde bulunduk. Yok dediniz. Bize ilişkin aldığınız kararlarla birlikte görüşlerimizin de tabana iletilmesini, bunun gereği yapıldığında kongreye kadar bekleyeceğiz, demiştik. Bu önerimizi de red ettiniz. Biz açık mücadeleyi başlattığımızda, bizi "yılgın", "kaçkın", "hain", "karamsar", "bozguncu" vb. ucuz ve kolaycı bir mantıkla, Parti tarihimizi, geçmişi ters—yüz ederek suçlamaya çalıştınız. Bize yönelik tasfiyelere giriştiniz. Bu olup bitenler henüz hafızalardan silinmedi. Durumun böyle olduğunu bildiğiniz halde nasıl olur da gerçekleri ters—yüz ederek, aynı gazeli daha bir üst perdeden okumaya kalkışıyorsunuz? Bu kısık sesle, aynı gazeli okuyamayacağınızı neden birtürlü anlamak istemiyorsunuz?!

Partimizin leninist birliğinin sağlanması için Nisan 1983'te 5 temel maddede görüşlerimizi belirterek size öneride bulunduk (bak. K.Saleh, TKSP'de Oportünizm ve Bir 'Eleştiri' Üzerine, s.312—317). Sizin cevabınız, biz o defteri kapattık, "isterseniz kitabınızı götürün bahnhoflarda satınız" oldu. Bütün bu yapıcı ve sorumlu davranışlarımızı hep kötüye kullanmak, tabanı şartlandırmak için elinizden geleni yapmaya çalıştınız. Ve sonuçta "şaşkın ördeğe" dönerek esas pusulayı şaşıranlar da siz oldunuz.

5: Böylelerinin sayısı örgütümüz içinde küçük bir yüzdedir."

Yıllarca tabanı "üç kişidirler" diye aldatmaya çalıştınız. Ama tabanmücadelenin her alanında PSKT—RW militanlarıyla karşılaşınca, siz oportünistler de, taktik değiştirmek zorunda kaldınız. Artık üç kişi anlamına da gelebilecek (tükürdüğünüzü asla yalamadığınız ve kendi kendinizi aldatmak için gerçeklerle bağdaşmayan, ama gene de ufak bir umut olan) örgüt içinde "küçük bir yüzde" olduk. Bakalım ilerde hele "ne" olacağız?

Sonuç:

TKSP oportünist yönetimi, Partimizde yaratılan tahribatların ve Partimizin bölünmesinin tek sorumlusudur. Aynı yönetim, şimdi daha değişik taktiklerle Kürdistan devriminin önünde aşılması zor engeller çıkartmaya çabalıyor. Biryandan, geçmişte Partimizin mahküm ettiği, yanlış bulduğu mücadele yöntemlerine (ideolojik mücadele adına) baş vuruyor; diğer yandan TKSP'ye gönül bağlamış, militan kadroları Avrupanın başkentlerinde pasifizmin batağına sürüklemektedir. Partimizi ve onun Kürdistan devrimine inanmış militan kadrolarını böylesi bir bataktan kurtarmanın yolu, oportünizmin temellerine vurarak PSKT—Roja Welat hattını güçlendirmektir. Çünkü PSKT—RW, TKSP'nin tek devrimci alternatividir. Bukonum, onu tarihsel bir görevle karşı karşıya getiriyor. Neden tarihsel bir görevle yüzyüzedir? PSKT—RW militanları tarihsel kişiliklere sahip oldukları için mi? Hayır, asla değil!.. Kürdistan ulusal kurtuluş hareketi, tarihi boyunca ilk kez feodal, aşiretçi ve bölgesel örgütlenmelerden kurtulup, sınıf ve ulus temelinde örgütlenmeye yönelmesinden ileri gelmektedir. Eğer PSKT—RW bu tarihi misyonunu gereği gibi yerine getirmezse, Kürdistan devriminin başına Plehanovcu, Kautskici parti ve mücadele anlayışlarının yeni karikatürleri musallat olacaktır. Partimizi oportünizm illetinden kurtarmak için sorumluluğumuz büyük görevimiz zordur. Oportünizme vurarak PSKT—RW hattını güçlendirmeliyiz!..

www.serxwebun.org

PARTİ MİLİTANLARININ NOT DEFTERİNDEN

Gerçeğimizi tartışmak devrimci bir görevdir

III

S.Hoce

Partimizde oportünistanlayış, kendini kadro politikasında ve mücadele anlayışında en belirgin bir şekilde göstermiştir. Geçmişte olduğu gibi, bu dönemde de bolca laf edenlere, yani lafazanlara itibar ediliyor, doğruya olduğu kadar yanlışa da evet demekte teredüt göstermeyenlere önemli görevler veriliyor. Kısacası marksist—leninist saygı ve sevgi kurallarının ötesinde "ağabeycilik" oyununda başkalarına papuç bırakmayanlar taktir görüyor, hatta ödüllendiriliyor. Dolayısıyla leninist örgüt prensiplerini, böylesine yoz ve yoz olduğu kadar da bir örgütü çürümeye götüren bir anlayış almış oluyor. Kronikleşen bu anlayış, son dönemlerde, partili insanların kimliklerini rahatlıkla deşifre edebilecek açık bir yozlaşma niteliğine dönüşmüştür. İşte partimizi çürüme sürecine doğru hızla "ilerleten" oportünizmin bir özelliğide budur.

Ulusal kurtuluş savaşları tarihi, bu savaşların zengin stratejik ve taktik deneyimleriyle doludur. Bizlerde ülkemizin somut sınıfsal ve siyasal koşullarını gözardı etmeden bu deneylerden yararlanmak durumundayız. Bu ise, salt bazı doğru şeyleri kağıda aktarmakla olmuyor. Tersine doğruların pratik mücadeleyle maddi olgulara dönüştürülmesini, yanlışların açıkca mahkum ederek aşılmasını gerektiriyor. Ancak bu yapılabildiği ölçüde sömürge ve bağımlı ülkelerin geri toplumsal ve siyasal yapılarıyla güçlü sömürgeci saldırılar püskürtülebilir, toplum ilerletilebilir. Ayrıca bu sömürgeci düşman saldırılarına "çiçekler" atılarak yapılamaz. Çünkü çağımızın ileri tekniğinin tüm olanaklarından yararlanma imkanına sahip sömürgeci ordulara karşı savaş, herşeyden önce doğru devrimci politik bir hatta iyi eğitilmiş, disipline edilmiş askeri güçler gerektirir. Bu bakımdan partimizin içinde bulunduğu açmaz, yürekler acısıdır.

Partinin bugüne dek askeri bir politikası olmadığı açıktır. Açıktır diyorum, çünkü yaşanan olaylar bunu tartışmasız bir biçimde ortaya koyuyor. Öncelikle şunu belirteyim ki, bu konu parti yaşamımız boyunca hafife alındı. Yer yer bu konuya dikatler çekilmek istendiğinde, değişik türden çarpıtmalarla, oportünist manevralarla ve göstermelik "uygulama"larla geçiştirilmek istenmiştir. Askeri kanattan söz edilmesini bille "sol" culuk suçlaması için malzeme yapan oportünistler, zaman zaman "dostlar bizi alışverişte görsün" diye ya da sıkıştıkları için "askeri güçler oluşturarak" bu işin üstesinden geleceklerini sandılar. Fakat evdeki hesap pazara uymadı. Sosyal pratik, sorunu "bilimsel" lafebeliğiyle geçiştirmek isteyen oportünistlerimizin maskesini düşürdü. Örneğin bir zamanlar, bir gurup (8—10 kişi) partili, "eğitim" için Ortadoğu'nun önemli bir savaş odağı olan ... bölgesine gönderildi. Ardından "birliklerimiz FKÖ saflarında savaşıyor" vb. bildiriler döşendi. Ancak bozgun başgösterdiğinde, maskeler düşmeye başladığında olayın devrimci bir şekilde tahliline gidilmedi. Malum anlayışın gereği olarak "eğitim"e gönderilen insanların yakasına yapışıldı. Zaaf gösterdiler diye birçokları "yargılandı" (ki, bu yargılamanın amacıda başkaydı). Ve böylece işin içinden çıkıldı!.. Sıcak ve acımasız bir savaşın yer aldığı bu bölgeye "eğitim"e gönderilen insanlarımızdan çoğunun zaaf gösterdiği doğruydu. Fakat değerlendirmeye konu olması gereken, daha doğrusu ders çıkarılması gereken sorun bumuydu? Elbette ki, hayır. Çünkü asıl sorumlu, askeri bir stratejiden yoksun olan MK'nın kendisiydi. "Dostlar bizi alışverişte görsün" anlayışıydı. Çoğu yeterli deneye sahip olmayan bir kaç insanı böyle bir alanda kendi başına bırakılması, bir MK üyesinin bille başlarında bulunmaması, bir başına bunun çıplak bir göstergesidir.

Ne ki, bundanda ders çıkarılmadı. Tam aksine askeri stratejinin açık tartışma gündemine getirilmesiyle oportünistler, bu kez can havliyle daha ilginç şeylere başvurdular. Hemencecik 15 kat **peşmerge** elbisesi (asker elbisesi) diktirip Kürdistan'a üstlenmeye karar verdiler! "Yılan hikayesine" dönüşen bu gidişin (üstlenmenin) sonu bugüne kadar gelmedi! Zaten bu girişimin göstermelik olduğu, fiyaskoyla sonuçlanacağı, elbiselerin giyilip fotoğraflar çekildiği yörede yaşanan ibret verici olaylardan anlaşılıyordu. Nitekim herşey kamuoyunun gözleri önünde açığa çıktı. Aradan bir kaç ay geçtikten sonra diktirilen peşmerge elbiseleri çantalarda **Avrupa** metropollerine taşındı.

DEVAM EDECEK

EKİM DEVRİMİ...

Baş tarafı sayfa 20'de

Çarlık Rusya'sında ulusal ve sömürgesel baskıya son verdi. Böylece 1917 Ekim Devrimine kadar ayrıayrı ülkelerin iç sorunu olan ulusal sorun, uluslar ve sömürgeler genel sorunu haline geldi. Sömürge ve bağımlı ülkelerin rahatlıkla sömürülebildiği çağ kapandı. Dünya sosyalist devrim hareketiyle, anti—emperyalist ulusal kurtuluş hareketlerinin diyalektik bağlantısı bilince çıkarıldı. Proleterya ile ittifak içinde, onun ideolojik—politik öncülüğünde gelişen sömürge ve bağımlı ulusların ulusal kurtuluş devrimleri çağı başlamış oldu. Ve bütün ülkelerin işçileri birleşin sloganı, bütün ülkelerin işçileri ve ezilen halklar birleşin biçiminde geliştirildi.

Kapitalizmden sosyalizme geçiş ve ulusal kurtuluş savaşları çağını başlatan Ekim Devrimi, aynı zamanda dünya kapitalizminin bağrında bir daha iyileşmesi olanaksız olan ölümcül bir yara açtı. Kapitalizmin "istikrar" efsanesini tuzla buz etti. Kapitalizmin yıkılış çağını başlattı. Bunalımın ve kapitalist çürümenin kaçınılmaz olduğunu gösterdi. Proleteryanın, emekçi yığınların ve ezilen—sömürülen halkların kapitalizm karşısındaki güçlülüğünü açık bir şekilde ortaya koydu. Dahası, kurulan ilk proleterya diktatörlüğü ile dünya işçi sınıfı ve ezilen—sömürülen halkların emperyalizme, her türlü sömürü ve baskıya karşı mücadelelerinin **devrimci merkezini** yarattı. Ekim Devriminin bu işlevi, her gün artan ve genişleyen etkinliği ile, bugün de dünya devrimci sürecinin belirleyici bir öğesi olarak varlığını koruyor. Emperyalist ve gerici saldırganlık, savaş kışkırtıcılığı karşısında önemli caydırıcı bir rol oynuyor.

Fakat Ekim Devrimi, sadece dünyanın sosyo—ekonomik ve politik çehresini değiştirmekle kalmadı, işçi sınıfının ideolojisinde de bir devrim oldu. O, proletaryanın büyük önderi ve öğretmeni Lenin'in yönetiminde Bolşevik Partisinin engin mücadele deneyimi ile marksizmin reformizme, leninizmin sosyal—demokrat akıma karşı zaferinin canlı bir göstergesi oldu. Böylece Ekim Devrimi ile, marksizmin bayrağı altında kapitalizmin ideolojik dayanağını oluşturan sosyal—demokrasinin maskesi düşürüldü, sınırları daraltıldı. II. Enternasyonelin ve sosyal—demokrasinin eğemenlik çağı geride bırakıldı. Proleter devrimler çağının marksizmi olan leninizmin, proleter enternasyonalizminin, III. Enternasyonalin eğemenlik devri açıldı.

Ekim Devriminin uluslararası önem taşıyan diğer bir özelliği, "barış içinde bir arada yaşama" ilkesine dayanan barışçıl bir dış politikanın dünyaya ilan edilmesi ve bu devrimci ilkenin ruhuna uygun bir barış mücadelesinin geliştirilmesidir. Günümüzde, başta Sovyetler Birliği ve diğer sosyalist ülkeler olmak üzere dünya anti—emperyalist, demokratik güçleri leninist barış politikası gereği, yeni bir dünya savaşına, yeni yeni bölgesel savaş ocaklarının yaratılmasına karşı çok yönlü bir savaş yürütüyorlar. Bu mücadele, emperyalizmin saldırgan manevralarının alanını daraltıyor, savaşlara kaynaklık eden emperyalist—gerici saldırı ve komplolara karşı güçlü caydırıcı bir denge oluşturuyor. Elbetteki bu, işçi sınıfı, sömürge ve bağımlı ulusların emperyalizme ve gerici mütefiklerine yönelen haklı savaşları yadsımaz. Tersine ulusal ve sosyal devrimler için elverişli koşullar yaratır. Bu nedenle, emperyalist—gerici saldırı ve provakosyonlara, savaş kundakçılığına karşı mücadele, özü itibariyle demokratik ve enternasyonalist bir savaştır. Ve barış mücadelesinin özünü oluşturuyor. Açıktır ki, emperyalizme karşı topyekün bir savaşım karekteri kazanan barış mücadelesi, bu anlamda, Kürdistan halkımızın ulusal kurtuluş mücadelesinin bir parçasıdır.

Afganistan devriminin 6. yildönümü nedeniyle, bir arkadaşın Roja Welat için yaptığı incelemeyi okurlarımıza sunuyoruz.

R. Welat Redaksiyonu

Afganistan devriminin ana hatları

III

DHP'nin önderliğindeki devrimci—demokratik güçler, 27 Nisan günü devrim eylemini başlattılar ve yönetimi ele almayı başardılar. Devrime mukavemet eden gerici güçlere karşı kaçınılmaz olarak devrim yasaları uygulandı. Ama daha ilk günde bile Kabil ve diğer büyük kentlerin sokaklarında dolaşan tank ve top namluları çiçek ve çelenklerle donatılmıştı. Bu sembolik davranış bile, devrimin ve yeni devrimci iktidarın amacını, bir başka deyimle, gelecek günlerin müjdesini ifade ediyordu.

Devrimi gerçekleştiren askeri harekatı Albay Abdulkadir yönetiyordu. Eylemin esas lideri, Demokratik Halk Partisinin lideri Nur Muhammed Taraki idi. Devrim Konseyi iktidara hakim olduktan sonra yaptığı ilk toplantıda, Nur Muhammed Taraki'yi Cumhurbaşkanı, Başbakan ve Devrim Konseyi Başkanı olarak seçti. Abdulkadir ise, Savunma Bakanlığına getirildi. Devrim Konseyi, ayrıca sivillerden kurulu bir hükümet oluşturdu. Bu hükümetin üyeleri, ağırlıklı DHP olmak üzere Davut Han tarafından yasadışı ilan edilen iki partiden mensuptu.

Devrimci iktidarın ilk önemli kararları, Afganistan Cumhuriyetinin adını Afganistan Demokratik Cumhuriyeti; 1 Mayıs'ın resmi bayram ilan edilmesi; Kraliyet ailesinin devamı olan M. Davud Han ailesinin bütün mallarına el koymak; yurt dışına yalan, yanlış haberler göndererek dünya kamuoyunu yanıltan Batılı gazeteler için sansör uygulamak oldu.

Devrim Lideri Nur Muhammed Taraki Kabil radyosunda yaptığı konuşmada, devrimin başarıya ulaştığını, iktidarın duruma hakim olduğunu, bu eylemin iddia edildiği gibi dış güçler tarafından gerçekleştirilmediğini, ayrıca böyle bir şeyin olamıyacağını belirtti. Kabil radyosu bu sözlerle, devrimin KGB tarafından yapıldığını iddia eden burjuva basınına cevap vermiş oluyordu.

AFGANİSTAN DEVRİMİNİN PERSPEKTİFLERİ

Afganistan devrimci—demokratik güçlerinin gerçekleştirdiği devrimin ilk hedefi, devrim liderlerinin ilk günde belirtikleri gibi, feodaliteyi tasfiye etmek gibi sınıfsal bir karekter taşımaktadır. Nitekim devrimci yönetim, iktidara eğemen olduktan sonra, ülkede feodal aristokrasisinin eğemenliğine son verildiğini açıklamıştı. Devrimin lideri Taraki 10 Mayıs günü yaptığı açıklamada, Afganistan'da feodalizmi tasfiye için geniş çaplı ve köklü bir toprak reformunun gerçekleştirileceğini belirtiyordu.

Şu halde devrimin ilk hedefi anti—feodaldir. Ne var ki, devrimin hedefleri sadece anti—feodal görevlerle sınırlı kalamaz. Çünkü eylem, burjuvazi tarafından gerçekleştirilmiş değil. Şayet bu anti—feodal görevi üstlenen sınıf burjuvazi olsaydı, o zaman söz konusu sınıfın hedefi ülkede kapitalizmi inşaa etmek olacaktı. Ama Afganistan Devrimi halk güçlerini gerçekleştirdiği demokratik bir devrimdir. Iktidar olan devrimci—demokratik güçler, feodal sömürüyü ortadan kaldırırken, yerine kapitalist sömürü düzenini inşaa etmeyecektir.. Tersine, demokratik devrimin geçiş sürecinde, aynı zamanda ülkenin kapitalistleşmesinide önleyeceklerdir. Büyük kapitalist işletmelere el konularak, kapitalist sömürünün ortadan kaldırılmasını amaçlayan bir yol izleyeceklerdir. Nitekim Taraki'ni 6 Mayıs tarihli ilk basın toplantısında belirtiği gibi: Devrimci yönetim işçi sınıfı ve ezilen halk kesimleri lehine ilerici bir yol izleyecektir.

Bununla birlikte eldeki verilerden anlaşıldığına göre, Afganistan'daki yeni yönetimin niteliği sosyalist iktidar, yani işçi sınıfı iktidarı değildir. Bir başka deyimle, bu yönetim, emekçi halkı temsil etemkle birlikte proleterya diktatörlüğü değildir. Zaten ülkenin toplumsal yapısı bugünkü aşamada böyle bir iktidarı mümkün kılmaktadır. Ülkede sosyalizmi kurmanın ne maddi teknolojik önkoşulları, ne de bunu gerçekleştirecek odüzeyde bir işçi sınıfı bulunmektadır.

Bu nedenle, iş başına gelen iktidar, birbirinden soyutlanmayacak ikili bir görevle karşı karşıyadır. Bir yandan feodaliteyi tasfiye edecek, öte yandan feodalitenin yerine kapitalizmi geliştirmeyecek, bunun yerine sosyalizmin maddi teknolojik önkoşullarını yaratma yolunda çaba sarfedecektir. Sosyalizmin maddi önkoşulları ise, üretimin sosyal karekterinin ve sosyalis bölümünün sosyalist kuruluşa el verecek düzeyde belli bir gelişkenliğe ulaşması, dolayısıyla belli bir sanayi ve teknik gelişim düzeyi ve sosyalizimin mimarı, öncü işçi sınıfının yeterli bir nitel ve nicel düzeye ulaşması, işçi sınıfı partisini proleterya diktatörlüğünü kuracak, sosyalist üretim ilişkisini inşaa edecek bir yetkinliğe ulaşmasını gerektirir.

Bu durum, Afganistan Devriminin izleyeceği hat katogorik olarak kapitalist olmayan yol olarak görünmektedir. Yaptığımız bu değerlendirme katogorik bir nitelik taşımaktadır. Zaten işçi sınıfı bilimi hazır modeller, reçeteler izlememiştir. Afganistan Devriminin de kendine özgü bir yol izleyeceği açıktır.

ABD. Afganistan'a karşı harekete geçiyor

Afganistan'da Nisan Devrimi gerçekleştiği günlerde, Iran'da Şah yönetimine karşı kitle gösterileri henüz yeni sayılırdı ve ileri boyutlarada ulaşmış değildi. Bu nedenle, gerek ABD, gerekse onun işbirlikcisi Şah rejimi Iran'da boyutlanan halk hareketinin bastırılacağına kesin gözle bakıyordu. ABD, başlangıçta Afganistan Devrimine karşı Iran ve Pakistan'ı harekete geçirirken, asıl ümütlerini Iran Şahına bağlamıştı. Ne var ki, Afganistan Devrimi, komşusu Iran'daki kitle gösterilerinide olumlu yönde etkiledi ve bu gösteriler kısa zamanda güçlü bir halk hareketine dönüştü. 1978 Yaz ayları boyunca giderek Iran'da çığ gibi büyüyen halk hareketi karşısında Iran Şahı Afganistan'a müdahele olanağı bulamadı ve tüm dikati kendi diktatörlüğünü koruma noktasında yoğunlaştırdı. Monarşist Şah diktatörlüğü kendi iç işleriyle uğraşırken, Afganistan Devrimini boğazlama görevini Pakistan ve Çin gerici yönetimi üstlendi.

Böylece, Nisan Devriminden sonra ABD askeri uzmanlarının ve Çindanışmanlarının Pakistan'da kurmuş oldukları kamplarda eğittikleri karşı—devrimci gruplar silahlandırılmış olarak, Pakistan'dan Afganistan'a sokuldular. Devrime karşı fiili bir silahlı hareket, emperyalistlerin Afganistan'ın içişlerine doğrudan karışması biçiminde 1979'un Ilk Baharında başlatıldı.

ABD, 1978 Nisan Devriminden hemen sonra, Afganistan Devrimine karşı faaliyete girişti. CIA'nın yetkililerinden Luis Dupree, Afganistan'a karşı—devrimi örgütlemek için gönderildi. CIA ajanı Dupree, Afgan gericileriyle ilişkiye geçerek, karşı—devrim birliklerini organize etmek için kollarını sıvadı. Ne ki, Dupree'nin bu çabaları sonuçsuz kaldı. 1978'in Kasım'ında Afganistan yönetimi tarafından sınırdışı edildi. Afganistan'da bir türlü bir üst kuramayan CIA, bu kez şeflerinden Luis Robinson, Venan David, Rogers Brock gibi ajanlarını Pakistan'da üstlendirip, komplocu çalışmalarını burada yönetmeye başladı. Bu ekip kısa bir zamanda, Pakistan'ın Afganistan sınırına yakın bölgesinde karşı—devrimci bir karargâh oluşturdu. Bu karargâhta, devrik yönetimin taraftarlarını, eşkiyaları, haydutları, lumpenleri, devrimden dolayı çarkı bozulan ve ülkeyi terk eden gericileri ve paralı askerleri bir araya getirerek eğitmeye başladılar. CIA, bu kesimleri bir örgütte birleştirmek için, sınırsız miktarda para, silah ve muhimat vaadetti. Elinden geleni de yaptı. Tabii bu alanda dostları maocu Pekin yönetimi de onları yalnız bırakamdı.

CIA'nın maddi—manevi ve fiili çabaları sonucu Afgan gericileri bir örgütte bir araya getirildi. Karşı—devrimcilerden oluşan bu örgüte "Milli Kurtuluş Cephesi" ismi takılarak, başında Beşir Zahriya getirildi. Daha sonra bu karşı—devrimci "cephe" yöneticileri ABD'ye davet edildiler. ABD'ye giden Sabatullah Mocedidi başkanlığındaki delegasyon, CIA tarafından ağırlandı, onlara CIA fonlarından yardımlar ayrıldı. Bir de, Amerika'da "Afgan Göçmenlerine Yardım Derneği"ni kurdular. Derneğin başına da, eski Afganistan büyükelçisi Thedor Eliot'u getirdiler.

Devam edecek

LI DIJÎ ÊRIŞÊN SER GELÊ KURD DERKETIN WEZIFEKÊ MIROVATIYÊ YE!

Komita Bırêvebırınêya Muwaqet a PSKT—Roja Welat belavokek bı zmanê Elmani neşır kır. Em wê belavokê vedıgerinın zmanê Kurdi û pêşkêşê xwendevanên Roja Welat dıkın.

Redaksiyona Roja Welat

Gelê me yê Kurdistan, ev sed hezar sale ku dı bın zılm û tedayiyekê mezında, jı bo parastına hebûna xwe, xeyseta xwe ya netewi berxwe dıde. Koledarên paşverû û faşist yên ku welatê me dı nav xwe da parve kırıne, dı berê da, daxwaza gelê me ya jiyana wek mırovi şıkestıne, iro ji dıxwazın vê yekê bıxenıqinın. Ewjı bo vê yekê, jı derê arikariya ku jı Emerikê, NATO'yê û destbırakên xwe yên paşverûyan dıstinın, usa ji pıştgiriya hevdu dıkın; hela, axa Kurdıstanê ya ku dı navbera xwe da parve kırıne car caran jı hevra pêşkêşi dıkın. Disa jı bo vê yekê, peyman imze dıkın, lı şûna paktên ku hılweşiyane da, bı arikariya Emerikê va dıxwazın dı nû da saz bıkın. Ev serdagırtına dawi ya ku êrişê hebûna gelê me yê Kurdıstan dıke û jı bo jı "navêrakırına" vê meselê, sefer û serdayinên diplomatinım û neyekê politikaya jenosidi ye.

Mırov û komelên ku aşıti û mafên mırovatiyê dıparêzın!..

Jı 15 Tebaxê vırda sazûmanên Tırkiyê, Iraq û Iranê lı ber çavê dinê, êrişên xwe lı ser gelê me yê Kurdıstan bêperwati dıdominın. Serê van serdagırtınên nediti, dewleta faşisti ya Tırkiyê dıkşine.. Ordiya Tırkiyê, lı Kurdıstana Tırkiyê dest bı qırkırına gelê Kurd kır û evê yekê nıha bıre ser axa Kurdıstana Îraqê ji. Ali dın ji, jı bo ku ordiya Tırkiyê êriş bıbe ser Kurdıstana Îranê; dıxwazın vê yekê bı sazûmana Îranê bıdın qebûlkırın.

Dı bın van êriş û serdagırtınan da hetani iro bı dehan gund da wi bomberdûmanan wêran man. Bı dehan gund hatın valakırın, bı sedan gundi bı darê zorê tên koçkırın. Bı hezaran mırovên me dı bın lêdan û ışkencan da bûhûrin û hatın gırtın. Bı dehan ji hatın qetilkırın û disa ji bı sedan malan ji, jı ber zılm û tedayiyê xwe sıpartın şıkeft û çiyayên bılind. Operasyon ji hên berdewam dıkın.

Mırov û komelên ku aşıti û mafên mırovatiyê, dıparêzın, meriyên ulmdar, parêzgerên mafên mırovatiyê, nıviskarên pêşverû, senetkar û meri u komelên rojnamevan, eşkereye ku, lı dıji serdagırtın û êrişên van rejımên (sazûmanên) xwinxwar û serdest derketın, bı hındıkayi wezifekê mırovatiyê ye. Jı ber ku, lı ser axa bav û kalan wek mırovan û usa ji bı aza jiyin, wek hemû gelên bındest, usa mafê 20 mılyon netewê Kurdeji. Jı bo destxıstına vi mafi, daxwazekê pıçûk ji her car lı bın navê "teroristiyê" hate pelçıqandin û dıxwazın bı pelçıqinın. Bı rasti ji terorist, gelê Kurdıstan û hêzên welatparêz ninın, terorist rejımên koledar û paşverû ne, bı taybeti cuntaya faşisti ya Tırkiyê bı xwe ye. Bı gora vê yekê va, mırovû komelên ku algıriya azadi û mafên mırovatiyê dıkın, lı dıji vê teror û barbariyê bêdengi mayin, bı hındıkayi va beji, meriyan dıxe navşık û ramanan. Bı vê yekê va ji, em bang lı we dıkın ku, hûn arikari û pıştgiriya xwe bı gelê me yê Kurdıstan û hêzên wi yên pêşverû ra xurtır bıkın; mırovqırkırınên (jenosidiyê) lı Kurdıstanê protesto bıkın û lı dıji arikariyên leşgeri ku bı van rejıman ra tên kırın, derkevin.

Gelên cinar û hêzên pêşverû!

Ev rejımên xwinxwar, yên ku çavberdane mal, can û heyinên netewi, yên gelê me yê Kurdıstan, usa ji we dışelinın, serdesti lı we dıkın û dıxwazın we ji bıxenıqinın. Ev şerê lı dıji gelê me, dıgije heta şerê mıntıqeyi yê Behra Besrayê, usa ji dıde nişandan ku wê dı demekê kurt da ev mıntıqe bıbe kuçıkekê şerekê dijwar û çetın. Şerekê usa, gelên mıntıqê wê bıxe nav talukekê mezin, jı bo ortêrakırına vê talukê, cara ewıl pêviste hêzên demokratik û dıji—imperyalisti yên mıntıqê refên xwe xurt bıkın, bıhevra tekoşinê lı dıji dıjmınan bımeşinın. Disa ev yek, jı bo parastına heyin û destxıstınên jiyaniyên gelên me û bı rati u dı şertê wekhevi da lı cem hev jiyani ji beşekê daxwaz û tekoşina me ye. Gelê me yê Kurdıstan dı bınê agirê dijmınan da, dı bın qırkırın û qetliamên gıran da ji disa berxwe dıde, ev berxwedana wi ji beşekê vi şeri ye. Bı vê yekê va, bı mêrani lı dıji êrişên ser gelê Kurd derketın wezifekekê dı-

roki ye. Ali dın ji, dek û dolabên (komployên) emperyalist û paşverûyan, yên ku gelên mıntiqê tehdid dıkın pêviste bên eşkerekırın.

Yadın ji, ev tevgera jenosidi ya ku dewleta Tırkiyê ya faşisti seri lê dıkşine, wezifeyên gıring dıspêre hêzên pêşverû û gelên Tırkiyê. Cunta faşist a Tırkiyê ya ku lı dıji Kurdıstanê dest bı "sefera xaçiyan" kıriye, êrişên xwe bı xwinxwari û dı bın pêlên şovenisti da dımeşine; dıxwaze welatê me jı daxwaza serdagırtına Behra Besrayê ra bıke rempa. Eva yeka hım bı kêrê emperyalizmê, hım burcuwaziya yekdesta Tırkiyê, hım ji bı kêrê cunta faşisti tê. Jı ber ku, ew bı vê yekê va, dıxwaze paşiya cepê (eniyê) bıceribine, aliyeki va gelê Kurd bıde qırkırın, ali dın ji, dardakırınan (idaman) bı dest da bı bûrine û operasyonên lı dıji hêzên pêşverû ji pêşva bıbe.

Eşkereye ku, lı dıji vê politikaya serûveni bêdeng mayin xwin dıde faşizmê, emrê wi dırêj dıke û ava êşa burcuwan zêtır dıke. Eşkerekırına van fenên (planên) ixtidara faşisti, bı awakê bıryari lı dıji daxwaza wi ya şer derketın û pıştgiri bı gelê me yê Kurdıstan ra kırın wezifekê mırovatiyê ye. Eva yeka, disa wezifeyekê lı dıji faşizmê derketınê ye ji. Pıştgiriya xwe nişan bıdın!..

Komita Bırêvebırınêya Muaqet A PSKT—Roja Welat

Heval Mizer çu ser heqiya xwe

Heval Mizer dı 22 ê Ilonê da lı bajarê Stockholmê—Swêd— jı nav heval û hogırên xwe bar kır û çû ser heqiya xwe.

Mizer lı Cızirê, lı gundê Qurdisê dı sala 1962 da hate dınê. Dıbıstana pêşi lı gund, ya navi lı nehya Rışmilê kuta kır. Pıştıri dıbıstana navin, çû Nisêbinê û lı wır dı sala 1979 da gimnaziyê (lisê) qedand. Dı wan salan da tevgera şoreşgeri lı Kurdıstan, bı taybeti lı wê hêlê dı nav karker, gundi û xwendevanan da roj bı roj xurttır dıbû.

Wi ji dı wê demê da dı nav tevgera şoreşgeri da ciyê xwe gırt û bû peyayekê doza Kurdıstan.

Heval Mizer nav hevalên xwe da û dı nava gel da dıhate hezkırın. Ewjı ber karên xwe yê siyasi, dı sala 1979 da hate gırtın û gelek ezyet û ışkence lê hat kırın û şeş mehan lı hepsa Mêrdinê gırti ma.

Pıştê ku jı hepsê hate berdan kar û barê xwe yê siyasi berdewam kır, heta 12 Ilonê 1980 yi. Dawi ku cunta faşisti hukum bı dest xıst, disa lı wi geriyan. Jı ber vê yekê ew derbasi Kurdıstana Suryê bû. Qedereki çend mehan lı wê derê ma û paşê hate Swêd.

Dıvêdemê da nexweşiyekê xedar lê peyda bû û her çû nexweşi lê gıran bû. Edi mıdexela dıxtor û hekiman nema fêde kır.

Nexweşiya xırab heval Mizer dı xortaniya wi da, ew jı nav me bır. Bı mırına wi va gelê Kurdıstan neferekê doza xwe wunda kır.

Dı 2 ê Çıriya Pêşin (Oktobrê) da heval û hogırên wi, cenazê wi rêkırın Kurdıstan, ciyê ku hatıbû dınê.

Edi heval Mizer nema lı nav meye, lê em heval û hogırên wi, emê tım wi lı bira xwe bınin û tekoşina wi berdewam bıkın.

www.dersimkurdi.org

MAMOSTAYÊ MEZIN CIGERXWÎN ÇÛ SER HEQÎYA XWE

Mamoste Cıgerxwin dı 22.10.1984'an da çû ser heqiya xwe. Meytê Seyda jı peytextê Swêd, bajarê Stockholmê şandın Suryê bajarê Qamişlo. Seyda lı Qamişlo hat defınkırın. Dı merasıma defınkırına Seyda da dora sed hezar insan beşdar bûn.

Ne hewceye ku em bêjın, lı ser Seyda (jin, tekoşin û xebata wi) kûr û dırêj nıvisandın ne tıştek hêsa ye û jı ali dın va ji, dı rûpelên rojnamê da ev tışteki gelek zehmet e û mımkun ji nine. Dı vê em dıkarın bı kurti ser wi bınıvisinın.

Navê mamoste Cıgerxwin, Sêxmûs e, ew lı Kurdıstana Tırkiyê, hêla Mêrdinê, gundê Hesarê dı sala 1903 an da jı dê û bavekê feqir hat dınê. Cıgerxwin dı bıçûkiya xwe da bav û dıya xwe hunda kır û sêwi ma. Seydayê tekoşer dı nava xızani û nezaniyê da mezın bû. Wi, dı xortaniya xwe da paleti, erxati, şıvani û gavani kır. Şêxmûsê sêwi û gavan dı 19—20 saliya xwe da dest bı xwendınê kır û bû feqi. Seyda, wextê zewıci 27 sali bû, dı 28 saliya xwe da bû mela. Ew, dı dema feqitiyê da çû Kurdıstana Iraq, Iran û Suryê geriya. Jı bo vê yekê, bı tevayi rewşa Kurd û Kurdıstanê baş fehmkır. Pey şerê serhıldana Şêx Seid da sala 1925, Seyda çû Kurdıstana Suryê û lı Qamişlo bı cihbû. Cıgerxwin, sala 1958 an da çû Iraqê û lı Bexdayê dı zaningehê (universitê) da mamostetiya zımanê kurdi kır û dı 1962 an da vegeriya Suryê. 1970 da çû Lbnan, demek lı wır ma. Seyda 1979 an da hat Swêd û lı Stockholmê bı cihbû. Jı Seyda 7 zaro çêbûne, 5 qiz 2 zılam.

Seydayê Cıgerxwin, dı dema feqitiya xwe da dest bı xwendına efrandınên (eserên) hozanên Kurd ên here mezin: Feqiyê Teyran, Melayê Cıziri û Ehmedê Xanê kır û gelek dı tesira wan da ma. Van hozanên here mezin dı şıêrên xwe da gora şrûtên wi zemani doza Kurd û Kurdıstan nıvisandıbûn. Seyda ji ewladeki Kurd bû, bı halê Kurdan baş dızanıbû û roj bı roj xwendına xwe pêşda bır û wi ji dest bı şıêran kır.

Dewra xortitiya Seyda da Kurdıstan dı navbeyna welatên kolonyalist da bûbûn çar parçe. Lı herçar parçên Kurdıstanê da teda û zılmekê nediti berdewam dıkır, çend caran gund û çiyayên Kurdıstanê hatın şewıtandın, bı hezaran mêr û jın, zaro—ziç hatın kuştın. Bı kurti, jı her awayi va ewreki reş danibûn ser Kurdıstanê. Gelê Kurd dı bın nirê koledari da belengaz û perişan mabûn. Van qetliam û hovitiyên nediti jı ali kolonyalistan va dıhat kırın. Lê belê, dıjmınên gelê Kurd ne tenê kolonyalist bûn, dı nava gelê Kurd da ji

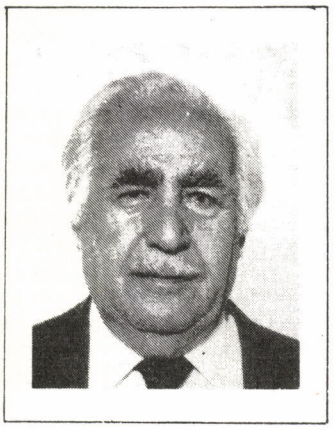

axa beg û şêxên paşverûyên Kurd ji hevalbendên wan bûn, bı awaki dın, evan tebeqên jorin ên Kurd bıxwe dıjmınê gelê Kurd bûn. Dı bınê van şertên gıran da Cıgerxwin derket meydanê, bı şûrê xwe yê tûj va êrişê ser wan kır. Cıgerxwin jı nava hevireki zıxm wek pola hatıbûn hunandın. Bıngeha vi heviri bıxwe, derd û kul û daxwazên gelê Kurd bû, sebeba ku gelê Kurd hewcedarê wi bû. Derd û êş, ax û zarên gelê Kurd, dıl û kezeba Seyda kır bıxwin, jı bo vê yekê Seyda navê xwe kır CIGERXWIN.

Ku em 7 diwanên Seyda dı ber çav da derbaskın, emê bıbının ku helbestên (şıêrên) wi bı kurti dı van waran da komdıbın: Şıêrên lı ser zana, hozan û şairên Kurdan; şıêrên lı ser jiyin, ayin û rewşa Kurdan; şıêrên lı ser diroka şerê serxwebûna Kurdan; şıêrên internasyonali; şıêrên lı ser axa, beg û şêxên kurdan; şıêrên filozofi; şıêrên evindari uhd...

Hozanê mezin Cıgerxwin, bı nıvisê xwe dı warê edebiyat û çanda (kultur) Kurdi da jı xızmeteki gelek mezin kıriye. Şıêrên Seydayê mezin, lı çarali Kurdıstan da, dı nav mırovên welatparêz, demokrat ên xwende û siyar da te xwendın. Dı vi wari da ji Seyda, lı herçar perçên Kurdıstanê da bûye mamoste û rêbereki payedar.

Cıgerxwin, wextê derdû kulên gelê Kurd haniye zımên, riya serxwebûn û azadiya gelê Kurd nışan daye, ew tım û hertım yekiti, dostani û pıştgiriya gelê Kurdû Tırk, Ereb û Farısan pêşneyarê şoreşa gel kıriye û dı vi wari da ji Cıgerxwin hozaneki here mezin, şoreşger û internasyonalist e. Mesele ew dı diwana 4'an da (Ronak), dı rûpelên 87—88 an da, dı şıêra lı sr navê **ALEQEMŞE** da usa dıbêje:

(...)
Qata jêri tırk û kurd
Tev bırçi ne, tev zıgurd
Dıvê ew dest bıdın hev
Xebat bıkın roj û şev
Bıxın destê xwe ew dar
Herdu bıbın xwedi par
Yani bıbın du dewlet
Dostê hev bın du mılet
Yek bın lı hember neyar
Rojên pır teng û dıjwar
Qereq û şan bıkujın
Hingi herdu dıpıjın
Bıbın dostê Rojhılat
Hew çêdıbın ev şewat.
(...)

Mamoste Cıgerxwin, ne tenê lı ser doza Kurdû Kurdıstan nıvisiye, lê wi lı ser şerên gelên bındest ên jı bo serxwebûn û azadiyê şer kırıne, ên çina karkeran ku jı bo mafên çini û doza sosyalizmê tekoşin dane, lı ser qetliem û şerên imperyalist û kapitalistan, lı ser aşıti, hevkarı û pıştgiriya gelên karkerên hemû welatan û gelên bındest nıvisiye. Bı kurti Cıgerxwin jı Kurdıstanê heya nı Fılıstinê, jı serketına tekoşina Elmanya Rojhılat heya ni şerê Qoreyê, jı şerê Viyetnamê heyani şerê reşıkan lı Efriqa û Emerika Latini nıvisiye û deng û qirina xwe pêşi tevayi welatparêzan, xwendevanan, gundiyan, karkeran û çotkaran kıriye. Dı van waran da ji Cıgerxwin hozaneki gelek xurt û jêhati bû. Jı bo misalan em dıkarın navên çend şiêrên wi pêşneyariya xwendevanan bıkın: Diyan—Biyan Fû (lı ser şerê Vietnamê), Mihricana Berlinê (lı ser serketına Elmanya Rojhılat ya sosyalist), Peymana Tırkû Pakistan, Dêryasin—Têlzater (lı ser qetliema Fılıstinê), Em naçın şerê Qora yê, Şina Heval Stalin, Peymana Etlesi, Heval Pol Robson û hd...

Em dıxwazın çend rêz jı şiêra Heval Pol Robson derpêşê xwendevanan bıkın. Gava em lı vê şiêra Seyda dınêrın, Seyda bı şrûtê diyalektiki pêşvaçûna gelan û cıvatan bı awakê zelal şanê xwendevanan dıde, dı cihanê da sinoran (tıxuban) radıke, cihaneki aşıti û wekhevi pêşnayarê me dıke, bı awakê dın, dı tevayi cihanê da avakırına sosyalizmê şanê me dıde:

(...)
Ey heval Robson,
Fermo em herın
Serbest bıgerın
Bıxun, bınêrın
Bıbının bıpırsın
Zorker nemaye jı kê bıtırsın
Sinor nemane çıbıkın peseport
Dılxweş û rûgeş
hemi keç û xort
Lı vır xurini bıxun hıngıvin
Lı Mosko taştê, fravin lı Çin,
Lı Newyorkê şiv,
lı London paşiv,
Ç reş çı sipi tev bıbın kıriv..
Fırek bıdın xwe
em herın Merix
Destê xwe bıdın şêrin û Zelix
Zıka rıwê te macki bımıji
Tina dılê xwe bı te bıkuji
Bêje ezbeni, bêje ezbeni,
Jola dıkeni Zika dıkeni..
Dengê te ê xweş herkes dıxwazi
Wi dengê şêrin....
Bêje ey heval, hevalê delal
Bı saz bı qêrin....
Bımri koledar, bım ri zordesti
Bıji azadi, bıji serbesti
(Jı Diwana 2'an—Sewra Azadi r.85)

Hozanê payedar, hosta û rêber mamoste Cıgerxwin bı xebata xwe, tekoşina xwe û bı afırandınên xwe sertacekê gelê Kurd e. Ew ji, yek jı wan hozan û ronakbırên mezin ên cihanê ye. Mamoste Cıgerxwin ne tenê dengê Kurd û Kurdıstan e; Cıgerxwin lı Fılıstinê dengê Mahmûd Derwêş e, lı Ispanyê dengê Fredrico Lorka ye, lı Şiliyê dengê Pablo Neruda ye, lı Sovyetê dengê Maksim Gorki ye, lı Yewnanê dengê Yanis Ritos e, lı Ermenistanê dengê Xaçatur Abovyan e, lı Bolgaristanê dengê Vasil Levski ye û lı Tırkiyê dengê Nazım Hikmet e...

Hozanê hêja Cıgerxwin, serxwebûn û azadiya gelê Kurd, bı rêxıstını dıdit û jı bo vê baweriya xwe ji, ew dı nava Partiya Pêşverû a Demoqratên Kurdê Suryê bı rêxıstını dıxebıtiya û ew endamê komita merkezi ya Partiyê bû.

Seydayê mezin Cıgerxwin, jı despêka xebata xwe heya ni roja ku çavê xwe gırt û çû ser dılovaniya xwe, dı rojên dıjwar da, dı bın teda û zılmê da, tıcar jı xebata xwe, jı tekoşeriya xwe paş nema, hustiyê xwe daneni, ala serxwebûn û azadiya Kurdıstanê tım û tım bılınd kır û pêşta bır. Ew tıcar bê hêvi nebû, ew bıwe kal bûbû, lê dılê wi wek dılê xorteki nûhati bu. Seydayê tekoşer, ronakbırê mezin, heya ni mırına xwe da, meş û cıvinên siyasi ku lı Stockholmê çêdıbûn, ew dı tevan da beşdar dıbûn, dı cematê siyasi da dıpeyivya, lı ser serxwebûna Kurdıstanê ditınên xwe dıgot. Lê em tıştek serbest dıkarın bêjın ku, Seyda bı hesreta neditiya serxwebûn û azadiya Kurdıstanê çû gorê. Lê hêviya me eve ku, wê roj bê Kurdıstan dê aza û serbıxwe be, wê demê emê herın sergora Seyda û mızgina serxwebûn û azadiya Kurdıstanê bıdın Seyda, dê wê çaxê hêsa be Seyda lı gorıstan.

Bı mırına Seydayê Cıgerxwin, gelê Kurd hozan, ronakbır, rêber û şoreşgerek xwe yê here mezin wundakır. Doza gelê Kurd wê berdewam bıke û ruhê hozanê here mezin wê dı doza Kurd û Kurdıstanê da tım bıji.

Wek Seyda dıgot, wi 32 afrandın (eser) nıvisandiye. Jı van afrandınên wi 14 pırtûk hatıne çapkırın, 18 afrandınên wi ji hın nehatıne çapkırın. Dı afrandınên wi ên ne çapkırı da 4 pırtûk lı ser Diroka Kurd û Kurdıstan e, yên dın ji serpêhatınên wi, çirok, werger û hwd. ın.

Komita Brêvebırınê ya Muaget a PSKT—ROJA WELAT'ji PPDKS ra mesajekê serxweşiyê şiyand.

SIN'ET Û ÇAND

Hatırladıkça seni anne

günlümün sonsuz derinliğine
uzanan özlemin
ve hasretin
çileden çıkarıyor beni
hatırladıkça seni anne

yokluğun ve yalnızlığım uzaklarda
derinden derine
işliyor kalbime
seni aradıkça gözlerim
kaç bahar geçti sensiz
yanlız doğanın kucağında
yaşamın kavgasında
dağların ötesinde ıssız ve karanlık
bir geceydi
ve gökyüzüne dağılan yıldızlar
diyer yandan sessiz ve serin
esen rüzgar

anlımdaki teri kurutup taa ciğerlerime
kadar iniyordu
bu amansız gecede bile
unutmadım seni anne.

işte yaşam dayatıyor
senden ayrılığımı
kaç bahar daha geçecek sensiz
kim bilir anne

bir hüzün bastı
beklenmedik bir anda
ay ışığını kesen
kara bulutlar gibi
işte bizi birbirimizden koparan
bu kara bulutlar, anne

hep aradım seni
ve sıcak sevgini
ancak böyle anlatabildim
sana olan SEVGİMİ anne

14—3—1983
Halil Roj (Ahmet Alkan)

Ez ku te birtinım dayê

hısret û hıza te
keri dıke dılê mın
dın û har dıbım ez
wextê ku te birtinım dayê
tınebûyina te û dûrbûyina mın
lıciyên dûr
kûr da dıpırıtine

dılê mın
wextê ku lı te dıgerım bı çavan

bê te çend buhar bûhûri
tenê dı koya tebiete da
şerê jiyanê da
lı pışt çiyan
şeveki
reş û teba bû
û belaw bûbûn stêr lı rûyê ezman
ali dın ji dıhat
bayekê hênık û nerm
zuwa dıkım xwehdanê lı eniya xwe
ew dıperıtine kezeba mın
dı vê şeva gran da ji
mın te bir nekır dayê

jiyan
mın dûr dıxe jı te
ki dızane
wê bibûre bê te hê çend buhar

xemek dı ser mın da gırt
nişkava
wek ewrên reş û tari
ku qut dıkın şewq û tava hivê
yên ku me vedıqetinın jı hev
ev ewrên reş û tari ne dayê

tım geriyam
lı te û hıza te ya germ
lê tenê usa karım
hıza dılê xwe jı te ra
şıro bıkım dayê
14—3—1983
Xelil Roj (Ahmet Alkan)

Hıkiyat

İmamê Sextekar

II

Rêzan Berwar

İmam bı balekê xurt va guhdariya Kalê Perwiz dıkır. Kalê Perwiz ku gotına xwe qedand, êdi İmam famkır ku Perwiz û Kalê wi boçı hatıne mala wi. İmam serê xwe hejand, hundirê xwe da ji, hesabê fen û zexeliya dıkır. Ew meriki çav vekıri usa ji xwedanê dek û dolaban bûn. Fenên wi wek fenên roviyê bû. İmam demekê dirêj bêdeng ma. (Ew çax meriyên ku wi bıdiyana, wê jı xwe ra bıgotana: "ev çawa meriye ku usa ketiye nava fıkır û ramanan"...) Nışkava serê xwe bılındkır û berê xwe da kalê Perwiz:

"Başe, ezê jı Perwiz ra nıvıştek çêkım ku, tu gulek berbı wi nên, heke bên ji, bı saya nıvıştê wê cida bıbın xweli. Lê tışteki dın ji heye... Ez gava dinê va ketı me heyra vi tışti. Em bêjın ku bı saya nıvıştê gule lı Perwiz neketın, lê ku gulên Perwiz xılas bûn û tıfınga wi wek dar destê wi da ma... Paşê ji neyaran hat û wi dil gırtın. Ew çax wê çawa bıbe?"

Kalê Perwiz bı gotınên İmam va rıcıfi, zer û zuwa bû. Dest û lêvên wi lerızin, gewriya wi tije bû û bı awakê nerm va peyivi:

"Qurban, ev tıştên ku tu dıbêji qet ne hatı bûn hışê mın. Tu çıqas bı aqıli. Tu meriki ulmdari û pêviste dermanê vi derdi ji tu bı bini. Heke jı destê mın bıhatana çe işê mın lı cem te hebû?"

Bı vê yekê va İmam disa xwe berda nav ramanan. Dı navê da demek bûhûribûn ku, İmam lı ciyê xwe rabû û ber bı pacê çû. Pırtukkek jı ref hani xwarê û hate disa lı ciyê xwe rûhnışt û dı nav rûpelên pırtukê da lı ciyek geriya. Bêdengiyekê bıtırs û lerz dı otaxê da hukım dıkır. Tenê vize viza mêşan dıhat guhên meriyan. İmam disa jı ciyê xwe rabû, pırtukê dani ciyê wi û jı Kalê Perwiz ra got:

"Belê... Ezê jı vê tışti ra ji riyek bıbinım. Nıvıştekê dın ji ezê jı bo vê yekê çêkım. Wextê ku, êsir bıkeve dı cida jı êsiriyê xılas bıbe... Lê ez evê nıvıştê jı herkesi ra çênakım. Qimeta wê gelek gıran e. Tu fam dıki ez çı dıbêjım?"

Kalê Perwiz serê xwe hejand:

"Belê, İmamê mın, ez baş famdıkım. Jı bo vê yekê ezê xelatekê mezin jı te ra diyari bıkım. Meraqê vi tışti qet neke!"

Bı vê yekê va keyfa İmam hat, nişkava ciyê xwe rabû, pırtukan jı ref ani xwarê û şunda dest bı nıvisandinê kır. Zıvıri jı Kalê Perwiz ra got:

"Ezê du nıvışt jı Perwiz ra bınıvisinım. Yek jı bo gule berbı winên, ya dınji, gava êsir bıkeve, ewê çawa jı êsiriyê bıfıtile."

İmam nıvıştên xwe nıvisand û bı kûr—dırêj, pêş he ta paş jı perwiz ra qal kır ku dı şer da çawan bıke. Disa tembiya lê kır ku, nıvışta "dıji—gulan" têke stuyê xwe, ya dın ji paşıla xwe da xweyi bıde kırın. Hewce nebûn ku, İmam tembiya, dızi hêştına vê yekê lı wan bıke, jı ber ku dewran dı destê "imaman" da bûn.

Kalê Perwiz xelata İmam da, xatır jê xwestın û bı keyf û hız zıvırin mala xwe.

Dı navê da demek derbaz bûbûn. Rojek xeber şiyandın pey Perwiz ji. Edi "roja wi ji hatıbû". Wi ji gırtın bınê çek. Perwiz bû ertiş (leşger). Dı wê demê da Xumeyni yê tecal lı ser axa Kurdıstanê dest bı şerekê gıran kırıbû. Betalona (mufreza) ku Perwiz ji dı navê dabûn şandın ser Kurdıstanê. Mıfreze pır caran lı dewriyê dıgeriyan. Ewê roja dawiya meha Nisanê bûn ku, peşmerge û ertişên Xumeyni lı rasti hev hatın û dest bı şer kırın.

Perwiz dı şer da gelek tırısiya, lê wextê ku tembiyê İmam hate bira wi, jı tırsa mırinê bı hındıkayibe ji xılas bû. Lı dor hêla xwe nıhêri, hê dengê tıfıngan sar nebûbûn. Wi ji hema berê tıfınga xwe da ruyê ezman û hemûgulên xwe bı tewşê, berbı hewa avêt. Wextê dengê tıfıngan êdi sar bû, ew ji cida jı peykevirê derket û destê xwe bılındkır û wek êsiri xwe sıparte Peşmergan.

Dumahik heye

www.arsivakurdi.org

Roja Welat yayınlarını satan, dağıtan arkadaşlarımıza yönelen oportünist saldırılara, 3 Kasım 1984 günü F. Almanya'nın Köln kentinde bir yenisi eklendi. Roja Welat'ı satan arkadaşlarımıza saldırıldı. Gazetemizin satışı engellenmek istendi. TKSP—ROJA WELAT bu provakatif saldırıyı yayınladığı bir bildiri ile protesto etti. Bildiriyi okuyucularımıza sunuyoruz.

Roja Welat Redaksiyonu

DEMOKRATİK KAMUOYUNA

TKSP içinde boyveren sağ ve sol kanatların açık mücadelesine sahne olan son **ikibuçuk** yıllık dönemde, sayısız oportünist komplo, tertip ve provakasyonlarla karşı karşıya kaldık. Iğrenç bir dedikodu mekanizması eşliğinde sürdürülen bu saldırılar, zamanla ideolojik-politik mücadelemizi engellemeyi, onu rayından saptırmayı hedefleyen planlı ve fiili saldırılara dönüştürülerek geliştirildi, geliştiriliyor. İşte bu saldırılara, 3 Kasım 1984 günü F. Almanya'nın Köln kentinde bir yenisi eklendi. TKSP sağ kanat oportünizmince düzenlenen "parti gecesi"ne, davetiye satın alarak içeri giren bir arkadaşımızın geceyi izlemesine müsade edilmedi ve dışarı çıkarıldı. Daha sonra - gecenin bitimi sırasında- dışarıda, dağılan kitleye Roja Welat'ı satmak isteyen 5 yoldaşımıza karşı sopalı bir saldırıya girişildi. Sorumlu ve görevlilerin öncülük ettiği oportünist saldırıya 100'e yakın insan katıldı. Yoldaşlarımızın gazete satmaları engellenmek istendi ve iki yoldaşımız ağır biçimde yaralandı.

Yurtsever, demokrat insanlar, İlerici ve devrimci örgütler!

Bilindiği gibi, devrimci güçler cephesindeki hesaplaşma devam ediyor. Yaşanan kriz derinleştikçe, sürece ivme kazandırmayı hedefleyen gelişmelerle, onu geriye döndürmeyi amaçlayan yönelimlerin çatışması daha bir belirginleşiyor. Bu acımasız çatışma ortamında, örgüt içi ve örgütlerarası sorunların ideolojik mücadele ve politik dostluk zemininde çözümü herzamankinden daha fazla önem arzediyor. Zira devrimci görevlerin soysuzlaştırılmak istendiği günümüzde, örgütiçi ve örgütler arası mücadelede başvurulan bilimdışı "çözüm" yöntemleri, bir bütün olarak devrimci hareketi tehtit ediyor, bunalım sürecini derinleştiriyor. Bu bakımdan devrimci sürece ket vuran komplocu, makyavelist, zor ve şiddet gibi "mücadele" yöntemlerine karşı savaşı yükseltmek, ilkesiz, fırsatcı tavır ve davranışları açığa çıkarmak gerekiyor.

İşte sözkonusu saldırı, bu anlamda yeni ve ilginç bir örnektir. İlginçtir, çünkü saldırı, başkalarına "demokrasi" dersi vermeye kalkışan, hatta PKK olayında görüldüğü gibi "demokrasi" adına eylem birliklerini dinamitleyen TKSP oportünist yönetiminin maskesini bir kez daha düşürmüştür. Dahası onun, örgüt içi ve örgütler arası ilişkilerde işine geldiği zaman demokrasi havarisi kesildiğini; varlığını, statükosunun korunmasını tehlikede gördüğü zaman da zora, şiddete başvurmakta, burjuva baskı ve saldırılarını aratmadığını göstermiştir. Çünkü saldırı, kendiliğinden gelişen bir olay değil, ideolojik-politik çalışmamızı engellemeyi, Roja Welat'ı susturmayı ve kaynayan kazana dönüşen Parti tabanı nezdinde hedef şaşırtmayı hedefleyen örgütlü bir olaydır. Dolayısıyla "bardağı daşıran son damla" niteliğindedir.

Bu nedenlerle, tüm yurtsever, demokrat insanları, ilerici ve devrimci örgütleri, bu ve benzer olaylara kaynaklık eden anlayışlara karşı mücadeleye çağırıyor; bundan böyle ideolojik-politik çalışmamızı hedefleyen baskı ve saldırılar karşısında meşru savunma hakkımızı kullanmak durumunda olacağımızı belirtmeyi sorumluluğumuzun bir gereği sayıyoruz.

Yiğit parti militanları!

Oportünist komplo, tertip ve likidatörlükle Parti tarihimizi tersyüz etmeyi hedefleyen TKSP yönetici kliği, artık direksiyona hakim olamıyor. Parti gerçeklerinin kadrolar ve kitleler nezdinde bilince çıkarılması oportünizmin açmazını daha da derinleştiriyor ve onları hırçınlaştırıyor. İşte, TKSP—Roja Welat hattını hedefleyen saldırıların çığrından çıkarılmasının temel nedeni de budur. Bu saldırılarla, kırılan oportünist yasakların yerine Parti militanları birbirine kırdırılarak yeni kin ve düşmanlık duvarları örülmek isteniyor. Ve bu işiçin bir kısım oportünist uşaklar ve bazı besleme unsurlar araç olarak kullanılıyor.

Fedakar Parti militanları, bugüne, bir günde ve kolay gelinmedi. Oportünizmi köşeye sıkıştıran ortak mücadelemiz zorlu bir savaşın ürünüdür. Ve bu onurlu mücadelemizin saptırılması üzerinde çok yönlü oyunlar oynanıyor. Oportünist ve makyevelist oyunların boşa çıkarılması, tarihsel bir görevdir. Bu devrimci görevlerin üstesinden gelinmemesi halinde, gelişecek olayların sorumlusu bizler değil, oportünist yönetici klik olacaktır. Çünkü oportünist yönetimin yönlerdirdiği saldırılar karşısında susmayı tercih etmenin anlamı budur. Oportünizmin günahlarını paylaşmayın!..

TKSP—ROJA WELAT
Geçici Yürütme Komitesi

EKİM DEVRİMİ VE ULUSLARARASI ÖNEMİ

L.Polat

1917 Ekim Devrimi 67. yılını doldurdu. Ekim Devriminin bu güne dek süre gelen tarihi, bu devrimin temel özelliklerinin, yalnız Rusya'ya özgü olmadığını, tersine Dünya devriminin karşı karşıya bulunduğu karmaşık sorunların köklü çözümüne yeni perspektifler getirdiğini göstermiştir. Bu bakımdan, Ekim Devrimi, salt "ulusal çerçeve içinde" kalan bir devrim değil, uluslararası çapta(yani dünya çapında) bir devrimdir. Ve o'nu uluslararası özellikleriyle birlikte kavramak mümkündür.

Ekim Devrimi öncesinde görülen kurtuluş hareketlerinde, sömürü, sürekliliğini koruyor, sadece iktidar sömürücüler arasında el değiştiriyordu. İngiltere, Fransa (Paris komünü hariç) ve Almanya'da görülen bu tip devrimlerden tamamen farklı bir öze sahip olan Ekim Devrimi, sömürü ve baskının davamını değil, insanın insan tarafından sömürülmesine son vermeyi, sömürücü sınıfı ortadan kaldırmayı, toplumun en devrimci sınıfı olan proleteryanın iktidarını kurmayı ve giderek sınıfsız toplumu örgütlemeyi hedefliyordu. Ekim Devriminin zaferi, dünyanın en büyük kapitalist ülkelerinden birinde, emperyalist burjuvaziyi bozguna uğratılması ve burjuva devlet aygıtının parçalanarak onun yerine proleterya diktatörlüğünün kurulmasının mümkün olduğunu gösterdi. O'nun proleterler devrimler çağını başlatan bu özelliği, uluslararası planda her devrimin temel sorununun, politik iktidar sorunu olduğunu tartışmasız bir biçimde ortaya koydu. Böylece o, devrimci teorinin, işçi sınıfının tarihsel misyonuna ve onun partisinin zorunluluğuna ilişkin görüşlerin doğruluğunu pratikte kanıtladı ve leninist parti öğretisinin sosyalist devrimde subjektif faktörün belirleyici bir öğesi olduğunu gösterdi.

Ekim Devrimi, Rus proleteryası ile ezilen ve sömürülen halkların özgür iradeye dayalı birliğini gerçekleştirerek "halklar hapishanesi" olan

Devamı sayfa 15'de

ROJA WELAT
KARKERÊN HEMÛ WELATAN Û GELÊN BINDEST YEKBIN!

Navnişan: Postfach 360103
85 Nürnberg 36 BRD

Şertên abone: Bo 6 mehan 10,
Sali 20 DM

Yazışma adresi:
Postfach 360103, 85 Nürnberg 36 BRD

Abone şartları: 6 aylık 10,
Yıllık 20 Dm

www.weriyerun.org